

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 14. maj 2024
(OR. en)

9925/24

Interinstitutionel sag:
2023/0187(CNS)

FISC 115
ECOFIN 577

RESULTAT AF DRØFTELSENE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
til:	delegationerne
Tidl. dok. nr.:	9786/24
Vedr.:	Rådets direktiv om hurtigere og sikrere lempelse af overskydende kildeskat – Generel indstilling

Vedlagt følger til delegationerne teksten til den generelle indstilling til udkastet til direktiv, som Økofinrådet nåede frem til på samlingen den 14. maj 2024.

UDKAST til

RÅDETS DIREKTIV**om hurtigere og sikrere lempelse af overskydende kildeskat**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 115,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) At sikre retfærdig beskatning i det indre marked og en velfungerende kapitalmarkedunion er blandt Den Europæiske Unions (EU's) vigtigste politiske prioriteter. I den forbindelse er det vigtigt at fjerne hindringer for grænseoverskridende investeringer og samtidig bekæmpe skattesvig og -misbrug. Sådanne hindringer forekommer eksempelvis i sager, hvor der er ineffektive og uforholdsmæssigt byrdefulde procedurer for lempelse af overskydende kildeskat på udbytte eller renteindtægter fra aktier eller obligationer, der handles offentligt til ikkehjemmehørende investorer. Samtidig har Cum/Ex- og Cum/Cum-skandalerne vist, at den nuværende situation i nogle sager ikke i tilstrækkelig grad kan forebygge tilbagevendende risici for skattesvig, skatteunddragelse og skatteundgåelse. Derfor er formålet med dette direktiv at gøre procedurer for kildebeskatning mere effektive og samtidig sikre dem mod risikoen for skattesvig og -misbrug.

¹ EUT C af , s. .

² EUT C af , s. .

- (2) Med henblik på at styrke medlemsstaternes indsats for at forebygge og bekæmpe potentielt skattesvig eller -misbrug, som i dag hæmmes af en generel mangel på pålidelige og rettidige oplysninger om investorer, er det nødvendigt at give mulighed for en fælles ramme for lempelse af overskydende kildeskat på grænseoverskridende investeringer i værdipapirer, som kan modstå risikoen for skattesvig eller -misbrug. Denne ramme bør skabe konvergens mellem de forskellige lempelsesprocedurer, der anvendes i medlemsstaterne, og samtidig sikre gennemsigtighed og sikkerhed med hensyn til investorernes identitet for værdipapirudstederne, kildeskatteagenterne, finansielle formidlere og medlemsstaterne alt efter omstændighederne. Rammen bør derfor bygge på automatiske procedurer, f.eks. digitalisering af attesten for skattemæssigt hjemsted (med hensyn til procedure og format). En sådan ramme bør også være tilstrækkeligt fleksibel til at kunne tage hensyn til de forskellige ordninger i de forskellige medlemsstater, samtidig med at der tilvejebringes egnede redskaber til bekæmpelse af misbrug for at afbøde risikoen for skattesvig, skatteunddragelse og skatteundgåelse. I denne forbindelse er det nødvendigt at tage hensyn til skattemyndighedernes forskellige holdninger afhængigt af den gældende ordning for lempelse. I henhold til ordningen for lempelse ved kilden kan skattemyndighederne efter anvendelsen af lempelsen indhente relevante oplysninger om investorerne og betalingskæden. Derimod er det, når der anvendes en ordning for tilbagebetaling, afgørende, at skattemyndighederne, inden lempelsen anvendes, indhenter passende oplysninger med henblik på at vurdere, om lempelsen skal indrømmes. I begge ordninger for lempelse er der fastsat regler om den finansielle formidlers ansvar i tilfælde af uretmæssig tilbagebetaling. Dette direktiv begrænser ikke medlemsstaternes mulighed for at regulere den måde, hvorpå certificerede finansielle formidlere dækker eventuelle udgifter i forbindelse med tilpasningen til eller overholdelsen af de forpligtelser, det fastsætter.

- (2a) I betragtning af disse forskelle og proportionalitetsprincippet bør bestemmelserne i dette direktiv vedrørende nationale registre over certificerede finansielle formidlere og forpligtelsen til at indberette oplysninger ikke være bindende for de medlemsstater, der har en omfattende ordning for lempelse ved kilden og en markedskapitaliseringsgrad under en vis tærskel som defineret i dette direktiv. Målet om at fremme effektive og solide ordninger for lempelse af overskydende kildeskat i hele det indre marked bør anses for at være nået, når de medlemsstater, der opretholder deres nationale lempelsesordning, opfylder begge disse kriterier som defineret i dette direktiv. For det første hænger kriteriet om markedskapitalisering sammen med økonomiens størrelse og det mulige omfang af udbyttebetalinger. Lav markedskapitalisering indebærer et lavt antal udbyttebetalinger og dermed en lavere risiko for skattemisbrug. Når en medlemsstat i en vis periode når eller overstiger markedskapitaliseringsgraden, bør de fælles regler i dette direktiv uigenkaldeligt finde anvendelse. For det andet bør de omfattende ordninger for lempelse ved kilden, der gør det muligt at anvende den rette skattesats på betalingstidspunktet på en ligetil og effektiv måde, betragtes som ækvivalente med den ordning for lempelse ved kilden, der er fastsat i dette direktiv. Tilsammen kan disse kriterier sikre, at investorer i hele det indre marked har reel adgang til effektive procedurer for tilbagebetaling af overskydende kildeskat i alle medlemsstater. For de medlemsstater, der har et relativt lille aktiemarked og en tilstrækkeligt effektiv national ordning, vil ændringer af disse ordninger ikke blive anset for at være forholdsmæssige. Da de fælles regler i dette direktiv kommer tæt på at dække hele det indre marked, opnås der derfor en passende konvergens.

- (2b) Dette direktiv harmoniserer adgangen til lempelsesordninger for investorer i alle medlemsstater ved at indføre en regulering af ordningen for lempelse ved kilden og ordningen for hurtig tilbagebetaling, idet medlemsstaterne stadig har mulighed for at opretholde deres nationale regulering af ordninger for lempelse ved kilden på visse betingelser og under hensyntagen til forskellene i udviklingen af medlemsstaternes økonomier, samtidig med at der sikres adgang til lempelsesordninger i medlemsstaterne. Under alle omstændigheder kan de berørte medlemsstater, der f.eks. finder det hensigtsmæssigt at styrke instrumenterne til bekæmpelse af skattesvig og -misbrug, afhængigt af risikovurderingskriterierne anvende de værktøjer, der er fastsat i direktivet.
- (2c) For at blive betragtet som omfattende bør den nationale ordning for lempelse ved kilden indeholde en række specifikke centrale elementer som fastsat i dette direktiv. Den giver bred adgang til en fysisk person eller enhed, der er berettiget til en sådan lempelse. Den nationale ordning giver mulighed for lempelse, hvis skatteyderen har ret hertil, undtagen i tilfælde af manglende indberetning af de krævede oplysninger, som medlemsstaten har fastsat. I princippet må de krævede oplysninger kun omfatte dem, der er omhandlet i artikel 11, 12 eller 13a. Den nationale ordning giver adgang til både direkte og indirekte investeringer og bør ikke have yderligere adgangsbARRIERER end dem, der er fastsat i artikel 10, stk. 2. Den nationale ordning bør således ikke kun give juridisk mulighed for lempelse, men der bør også reelt indrømmes lempelse, hvis skatteyderen har ret hertil. Den nationale ordning bør ikke pålægge en yderlig forpligtelse såsom et parallelt indberetningssystem. Medlemsstaten bør fastsætte regler om ansvar for tab af kildeskatteindtægter og sanktioner for overtrædelse af nationale bestemmelser om denne ordning for lempelse ved kilden. Med hensyn til markedskapitaliseringsgradens beskaffenhed bør Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed stille de krævede data til rådighed i overensstemmelse med de reguleringsmæssige tekniske standarder. Hvis en medlemsstat ikke eller ikke længere opfylder mindst én af de to ovennævnte betingelser (vedrørende den omfattende ordning for lempelse ved kilden og tærsklen for markedskapitaliseringsgrad), bør den gennemføre alle dette direktivs bestemmelser i sin nationale lovgivning.

- (3) For at sikre en afpasset tilgang bør dette direktiv kun omfatte procedurer for lempelse af overskydende kildeskat i de medlemsstater, der indeholder kildeskat af kontantudbytte eller udbytte i form af aktier til forskellige satser afhængigt af den pågældende investors skattemæssige hjemsted. I sådanne tilfælde skal medlemsstaterne yde lempelse, når der er anvendt en højere sats i en situation, hvor der gælder en lavere sats. For at gøre de relevante lempelsesprocedurer endnu mere effektive og sikre bedre overholdelse af reglerne fra skatteydernes side bør medlemsstaterne også have mulighed for at gennemføre lignende procedurer i forbindelse med rentebetalinger til ikkehjemmehørende personer på offentligt handlede obligationer. De medlemsstater, der ikke har behov for procedurer for lempelse af overskydende kildeskat på udbytte eller renter, alt efter omstændighederne, er ikke berørt af de procedurer, der er omhandlet i dette direktiv. Hvis der er behov for lempelse af overskydende kildeskat og for at sikre en fælles adgang til lempelse af overskydende kildeskat, bør dette direktiv regulere en fælles ordning for lempelse ved kilden og en ordning for hurtig tilbagebetaling, der skal gennemføres af medlemsstaterne.
- (4) Eftersom investorerne kan være hjemmehørende i enhver given medlemsstat, bør reglerne for en fælles og digital attest for skattemæssigt hjemsted (eTRC) gælde i samtlige medlemsstater. For at sikre, at alle skatteydere i EU har adgang til et ensartet, egnet og effektivt bevis for deres skattemæssige hjemsted, bør medlemsstaterne benytte automatiske procedurer til udstedelse af attester for skattemæssigt hjemsted med henblik på anvendelse af en ordning for lempelse ved kilden, en omfattende ordning for lempelse ved kilden, en ordning for hurtig tilbagebetaling eller en standardordning for tilbagebetaling for at opnå lempelse af overskydende kildeskat på udbytte af offentligt handlede aktier eller renter på offentligt handlede obligationer, hvis det er relevant. Desuden bør eTRC'erne udstedes i samme genkendelige og alment accepterede digitale format og med samme indhold.

Af hensyn til effektiviteten bør attesten dække en maksimal periode i det kalenderår eller det skatteår (f.eks. et forskudt regnskabsår eller et regnskabsår, der er længere end et kalenderår), for hvilket den er udstedt, og forblive gyldig som bevis for bopæl i den omfattede periode. De udstedende medlemsstater bør kunne erklære en eTRC helt eller delvis ugyldig, hvis skattemyndighederne har dokumentation for, at skatteyderen ikke er hjemmehørende i den udstedende medlemsstat i hele eller en del af den omfattede periode. For at sikre en bedre identifikation af EU-enheder bør attesten indeholde skatteregistreringsnummer eller i mangel heraf (hvis den pågældende medlemsstat ikke udsteder et sådant nummer til skatteydere) en funktionel ækvivalent til skattemæssige formål og, hvis den udstedende myndighed er i besiddelse af disse data, den europæiske entydige identifikator (EUID) eller identifikatoren for juridiske enheder (LEI) eller et andet registreringsnummer for juridiske enheder, som er gyldigt i hele den omfattede periode. Hvis der ikke findes et skatteregistreringsnummer for en fysisk person, fordi bopælsmedlemsstaten ikke udsteder et sådant nummer til skatteydere, er det desuden fastsat, at der skal anvendes en funktionel ækvivalent til skattemæssige formål. De anvendte identifikatorer bør være gyldige i hele den omfattede periode. eTRC'en skal indeholde en henvisning til dobbeltbeskatningsoverenskomsten, for hvilken en skatteyder anmoder om at blive betragtet som skattemæssigt hjemmehørende, hvor det er relevant. For at kildemedlemsstaten kan anerkende eTRC som gyldigt bevis for bopæl, når der anmodes om lempelse af kildeskat i henhold til bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst, er det afgørende, at den gældende dobbeltbeskatningsoverenskomst nævnes på eTRC'en. Den udstedende myndighed kan vælge at nævne mere end én gældende dobbeltbeskatningsoverenskomst på en given attest. Selv om eTRC'en primært er beregnet til gennemførelse af procedurer for kildebeskatning, kan den også have et bredere anvendelsesområde og tjene som bevis for skattemæssigt hjemsted ud over procedurer for kildebeskatning. Med henblik på lempelse af procedurer for kildebeskatning kan eTRC'en ikke indeholde eventuelle yderligere oplysninger. Det er hensigten, at eTRC'en skal udstedes én gang i løbet af kalenderåret eller én gang i løbet af skatteåret, selv når den samme skatteyder investerer flere gange i samme kildemedlemsstat, så længe skatteyderens skattemæssige hjemsted er det samme.

- (5) Med henblik på at opfylde målsætningen om mere effektiv lempelse af overskydende kildeskat bør der indføres fælles procedurer i hele Unionen, som giver mulighed for hurtigt at indhente klare og sikre oplysninger om investorens identitet, navnlig i tilfælde af store investorgrundlag, dvs. i forbindelse med investeringer i offentligt handlede værdipapirer, hvor det kan være vanskeligt at identificere de enkelte investorers identitet. Disse procedurer bør også som et andet trin give mulighed for at anvende den rette skattesats på betalingstidspunktet (lempelse ved kilden) eller for hurtig tilbagebetaling af for meget betalt skat. Eftersom grænseoverskridende investeringer typisk involverer en hel betalingskæde med finansielle formidlere, bør de relevante procedurer ligeledes give mulighed for at spore og identificere kæden af formidlere og dermed af indtægtsstrømmen fra udstederen af værdipapiret til den registrerede ejer og oplysninger om den underliggende investor. De mest almindelige typer investeringsordninger vil normalt omfatte en depotbank eller en anden investeringsenhed (f.eks. en mægler), der opbevarer værdipapirerne i eget navn på vegne af den underliggende investor. I forbindelse med disse typer ordninger er det den underliggende investor, der vil blive betragtet som den registrerede ejer i forbindelse med værdipapirerne. Medlemsstater, der opkræver kildeskat på indtægter fra værdipapirer og yder lempelse af overskydende skat, og som ikke har indført en omfattende ordning for lempelse ved kilden eller har en markeds kapitaliseringsgrad svarende til eller over den tærskel, der er fastsat i dette direktiv, bør derfor oprette og vedligeholde et nationalt register over de finansielle formidlere, der spiller en vigtig rolle i betalingskæden. Når sådanne finansielle formidlere er blevet registreret, bør de være forpligtede til at indberette de oplysninger, de råder over om de udbytte- eller rentebetalinger, som de foretager, alt efter omstændighederne. Disse oplysninger bør være begrænset til oplysninger, der er afgørende for at kunne rekonstruere betalingskæden og dermed nyttige med hensyn til at forebygge risici for svig eller misbrug, i det omfang den indberettende formidler har adgang til disse oplysninger. De medlemsstater, som indeholder kildeskat af renter til forskellige satser, og som har brug for at anvende lignende lempelsesprocedurer, eller som har indført en omfattende ordning for lempelse ved kilden for udbyttebetalinger og har en markeds kapitaliseringsgrad, der ligger under den tærskel, der er fastsat i dette direktiv, kan også overveje at benytte det nationale register, alt efter omstændighederne.

- (6) Eftersom de finansielle formidlere, der oftest indgår i værdibetalingskæder, er store institutter som defineret i kapitalkravsforordningen (CRR) eller værdipapircentraler, der yder kildeskatteagenttjenester, bør disse enheder være forpligtet til at lade sig registrere i medlemsstaternes registre. Hvis disse enheder med registreringsforpligtelse opererer gennem én eller flere filialer eller et eller flere datterselskaber i en hvilken som helst medlemsstat, bør disse enheder kunne vælge at opfylde registreringsforpligtelsen i hver kildemedlemsstat enten som en certificeret finansiell formidler på koncernniveau eller på individuelt filial- eller datterselskabsniveau eller en kombination heraf. Andre finansielle formidlere bør også have skønsbeføjelser til efter eget valg at anmode om registrering i medlemsstaternes registre. I begge situationer, hvad enten de er omfattet af obligatorisk eller frivillig registrering, bør finansielle formidlere have fleksibilitet til at lade sig registrere eller til at lade sig repræsentere af en anden finansiell formidler, der handler på deres vegne, for at minimere den administrative byrde og indflydelse på, hvordan de ønsker at organisere sig. Anmodningen om registrering bør foretages af selve den finansielle formidler ved at indgive en ansøgning via den europæiske portal for certificerede finansielle formidlere, der bør fungere som et centralt kontaktpunkt. Disse ansøgninger bør sendes til de relevante medlemsstater via den europæiske portal for certificerede finansielle formidlere. Derefter bør medlemsstaterne træffe afgørelse om ansøgningen om registrering. Portalen bør derfor tjene som et redskab, der afspejler medlemsstaternes beslutninger med hensyn til registrering af finansielle formidlere.

Dette direktiv bør også indeholde regler om kravene til en sådan registrering samt regler om afslag herpå. I tilfælde af afslag på registrering bør finansielle formidlere stadig kunne ansøge om registrering på et senere tidspunkt, hvis grundlaget for afslaget ikke længere er gældende. Når en finansiell formidler er blevet registreret, bør den betragtes som en "certificeret finansiell formidler" i den pågældende medlemsstat og være underlagt de relevante indberetnings- og underretningspligter efter dette direktiv, samtidig med at den får ret til at anmode om anvendelse af lempelsesprocedurerne efter dette direktiv. Medlemsstaterne bør ajourføre den europæiske portal for certificerede finansielle formidlere om registrering af en certificeret finansiell formidler. Dette direktiv bør også indeholde bestemmelser om sletning fra det nationale register eller om afslag på adgang til lempelsesordningerne. Hvis en medlemsstat beslutter at slette, afslår adgang til lempelsesordninger eller afviser en registreringsanmodning, bør den følgelig underrette den europæiske portal for certificerede finansielle formidlere. Formålet med en sådan underretning er at gøre det muligt for dem at vurdere de foranstaltninger, der er truffet, sletningen eller afslaget og tage den i betragtning i forbindelse med eventuelle fremtidige registreringsanmodninger fra den samme finansielle formidler i deres eget nationale register. De pågældende medlemsstats nationale lovgivning finder anvendelse på de berørte parter rettigheder og forpligtelser, herunder retten til at klage, for så vidt angår en medlemsstats beslutning vedrørende registrering i eller sletning fra det nationale register.

- (7) For at sikre større gennemsigtighed med hensyn til investorens identitet og omstændighederne for udbytte- eller rentebetalingen samt til betalingsstrømmen fra udstederen bør de certificerede finansielle formidlere inden for specifikt fastsatte frister indberette et relevant sæt oplysninger. Dette direktiv bør indeholde to indberetningsmuligheder: en direkte og indirekte indberetning. Hvis indberetningen er direkte, bør en certificeret finansiell formidler indberette direkte til den kompetente myndighed i kildemedlemsstaten. Hvis indberetningen er indirekte, bør oplysningerne gives af de certificerede finansielle formidlere i hele værdipapirbetalingskæden i sekventiel rækkefølge og med hensyn til disse certificerede finansielle formidlers plads i den værdipapirbetalingskæde, som de er en del af. Resultatet bør være, at disse oplysninger når frem til kildeskatteagenten eller en udpeget certificeret finansiell formidler, som indberetter oplysningerne til den kompetente myndighed i kildemedlemsstaten. Disse indberettede data bør omfatte oplysninger om den pågældende investors mulighed for lempelse, men være begrænset til de oplysninger, som den indberettende certificerede finansielle formidler har adgang til. Finansielle formidlere, der ikke er forpligtet til at lade sig registrere som certificerede finansielle formidlere, og som har valgt ikke at lade sig registrere, bør ikke have nogen indberetningspligt efter dette direktiv. Oplysninger om betalinger, der forvaltes af formidlere, som ikke er certificerede finansielle formidlere, er imidlertid fortsat relevante for en korrekt rekonstruktion af betalingskæden, før lempelsesordninger efter dette direktiv kan anvendes.

- (7a) For at sikre, at der ikke mangler nogen oplysninger i betalingskæden, og for at give investorer adgang til lempelsesprocedurerne bør direktivet give en certificeret finansiel formidler, som måske ikke er direkte involveret i en specifik betalingskæde, mulighed for at overtage rollen som finansiel formidler i kæden fra den ikke certificerede finansielle formidler. Dette indebærer, at den certificerede finansielle formidler opfylder de forpligtelser, der er forbundet med indberetning af oplysninger og den lempelsesordning, som en finansiel formidler ville have haft, hvis den var en certificeret finansiel formidler. Ved hjælp af denne ordning mellem finansielle formidlere bør skattemyndighederne kunne indhente alle relevante oplysninger og effektivt afstemme oplysninger i hele betalingskæden, og investorer bør kunne få adgang til lempelsesordningen, selv i tilfælde, der involverer en finansiel formidler, som hverken er registreret i en medlemsstat eller bundet af forpligtelserne i henhold til dette direktiv.
- (7b) Dette direktiv bør dog ikke forhindre certificerede finansielle formidlere i at outsource opgaver i forbindelse med opfyldelsen af deres forpligtelser i henhold til dette direktiv. Derfor bør en certificeret finansiel formidler tillades at lade en tredjemand opfylde de relevante forpligtelser i forbindelse med procedurer for kildebeskatning. Under alle omstændigheder bør disse forpligtelser fortsat påhvile den certificerede finansielle formidler, der har outsourcet sit ansvar.

- (8) For at skabe en mere effektiv og konkurrenceudsat kapitalmarkedsunion bør procedurerne for lempelse af overskydende kildeskat på indtægter fra værdipapirer være enklere og hurtigere, når relevante certificerede finansielle formidlere har givet passende oplysninger, herunder om investorens identitet. De relevante certificerede finansielle formidlere er alle de certificerede finansielle formidlere, der optræder i værdipapirbetalingskæden mellem investoren og værdipapirudstederen, og de kan også være forpligtet til at give oplysninger om betalinger foretaget af ikkecertificerede finansielle formidlere i betalingskæden. Under hensyn til de forskellige fremgangsmåder i medlemsstaterne bør der fastsættes to procedurer. Det første er lempelse ved kilden gennem direkte anvendelse af den rette skattesats ved kilden. Det andet er en ordning for hurtig tilbagebetaling, hvor en sådan anmodning om tilbagebetaling indgives af den certificerede finansielle formidler og behandles af kildemedlemsstatens skattemyndigheder inden for en fastsat frist, der reguleres af dette direktiv. Hvis disse tilbagebetalinger ikke behandles inden for disse frister, påløber der morarenter, hvis den nationale lovgivning indeholder sådanne bestemmelser. Medlemsstater, der anvender kapitel III, bør kunne indføre en ordning for lempelse ved kilden eller en ordning for hurtig tilbagebetaling eller en kombination heraf, der sikrer, at mindst én af ordningerne er tilgængelig for alle investorer i overensstemmelse med kravene i dette direktiv. Disse medlemsstater bør kunne begrænse anvendelsen af én ordning til specifikke tilfælde, f.eks. lavrisikoscenarier, forudsat at den anden ordning fortsat er tilgængelig i alle andre tilfælde, der er omfattet af direktivets anvendelsesområde. Betalinger, der ikke er omfattet af direktivets anvendelsesområde såsom udbytte fra børsnoterede selskaber, der udbetales til registrerede ejere, der er hjemmehørende i kildemedlemsstaten, udbytte fra unoterede selskaber eller renter, når en medlemsstat ikke har valgt at anvende dette direktiv på rentebetalinger, kan stadig anvende lempelse af overskydende kildeskat i henhold til den nationale ordning, der finder anvendelse på de tilsvarende procedurer.

Hvis de relevante krav i direktivet ikke er opfyldt for betalinger inden for direktivets anvendelsesområde, eller den pågældende investor har udtrykt ønske om det, bør medlemsstaterne anvende nationale standardprocedurer for tilbagebetaling af overskydende kildeskat som en nødordning for de hasteprocedurer, der er fastsat i direktivet. Investorer eller deres bemyndigede repræsentanter, der har ret til en lempelse, kan kun kræve tilbagebetaling af den overskydende kildeskat, der er betalt i en medlemsstat, når den certificerede finansielle formidler ikke har gjort brug af lempelsen ved kilden eller proceduren for hurtig tilbagebetaling.

- (8a) Medlemsstaterne bør kunne håndhæve forholdsregler mod svig og foretage grundige undersøgelser, hvor der er risiko for skattesvig eller -misbrug, inden de behandler en anmodning om hurtig tilbagebetaling. Med henblik herpå bør medlemsstaterne have ret til at afvise en anmodning om tilbagebetaling på visse betingelser. Disse betingelser bør omfatte tilfælde, hvor anmodningskravene ikke er opfyldt eller, hvor betalingskæden ikke kan rekonstrueres. En anmodning om tilbagebetaling kan også afvises, hvis medlemsstaten beslutter at indlede en kontrolprocedure eller skatterevision på grundlag af risikovurderingskriterier. Disse kontrolprocedurer eller skatterevisioner kan anvendes i ethvert tilfælde, der anses for at udgøre en risiko for skattesvig eller -misbrug.

- (9) For at beskytte ordningerne for lempelse af overskydende kildeskat bør de medlemsstater, der fører et nationalt register, også kræve, at certificerede finansielle formidlere kontrollerer, om investorer, der anmoder om lempelse, har ret hertil. Certificerede finansielle formidlere bør navnlig indhente den pågældende investors attest for skattemæssigt hjemsted samt en erklæring om, at den pågældende investor har ret til lempelse af kildeskat i henhold til kildemedlemsstatens lovgivning eller en dobbeltbeskatningsoverenskomst og, hvis kildemedlemsstaten kræver det, er den retmæssige ejer med hensyn til udbytte- eller rentebetalingen i henhold til kildemedlemsstatens nationale lovgivning eller en dobbeltbeskatningsoverenskomst som beskrevet i kommentarerne til artikel 10 eller artikel 11 i OECD's modeloverenskomst. Kildemedlemsstaterne har således mulighed for at anmode om erklæringen om retmæssigt ejerskab. Certificerede finansielle formidlere bør ligeledes være forpligtet til at kontrollere den gældende kildeskattesats på grundlag af investorens specifikke omstændigheder og angive, om de har kendskab til, om de underliggende værdipapirer indgår i finansielle arrangementer, som ikke er blevet afviklet eller ikke er udløbet eller på anden måde afsluttet inden ex-udbyttedagen. I denne forbindelse bør denne forpligtelse forstås således, at den certificerede finansielle formidler, der er tættest på investoren (dvs. dennes kunde), bør træffe rimelige foranstaltninger til at foretage sådanne kontroller i god tro. F.eks. bør certificerede finansielle formidlere kontrollere, at oplysningerne i eTRC'en eller dens ækvivalent eller oplysningerne i investorens erklæring ikke er i modstrid med de oplysninger, som disse certificerede finansielle formidlere har indsamlet om deres kunder som led i deres normale forretningsførelse såsom investorens kontooplysninger og andre oplysninger, som de måtte have indsamlet som følge af overholdelsen af de gældende "kend din kunde"-regler. Derfor bør certificerede finansielle formidlere ikke være forpligtet til at foretage yderligere undersøgelser eller anmode om og indsamle yderligere oplysninger fra deres kunde. Desuden bør investoren være forpligtet til at underrette den finansielle formidler om enhver ændring i deres relevante omstændigheder. Medlemsstaterne kan tillade, at der hvert år gennemføres legitimationskrav, medmindre den certificerede finansielle formidler ved eller har grund til at vide, at der er sket en ændring i omstændighederne, eller at oplysningerne er ukorrekte eller upålidelige.

- (9a) Anvendelsen af FASTER-procedurerne afhænger af, at betingelsen om, at den registrerede ejer (enten en fysisk person eller en enhed, der er berettiget til at modtage udbytte eller renter som indehaver af værdipapirerne) også er den person, der har ret til lempelse af kildeskat i henhold til kildemedlemsstatens nationale lovgivning eller en dobbeltbeskatningsoverenskomst, hvor det er relevant. Når den registrerede ejer også er den, der er berettiget til lempelse, er det kun bestemmelserne om direkte investeringer, der kan finde anvendelse. I situationer, hvor der ikke er overensstemmelse mellem den registrerede ejer og den person, der er berettiget til lempelsen, kan bestemmelserne om indirekte investeringer imidlertid finde anvendelse. Disse særlige bestemmelser er fastsat for at yde lempelse i tilfælde, hvor visse institutter for kollektiv investering (CIU) eller investorerne heri kan være berettiget til lempelse, men ikke er den registrerede ejer, fordi værdipapirerne besiddes af en anden juridisk person eller af et skattemæssigt transparent CIU. Bestemmelserne om indirekte investeringer sikrer, at legitime investorer har adgang til direktivets procedurer. Ved fortolkningen af et CIU bør medlemsstaterne derfor medtage CIU'er, som kan anmode om lempelse af overskydende kildeskat på egne vegne eller på vegne af de berettigede investorer, der besidder kapitalandele i en CIU, på grundlag af kildemedlemsstatens nationale lovgivning eller en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Når den certificerede finansielle formidler er involveret i indirekte investeringer, skal den stadig opfylde legitimationskravene. Desuden kan den certificerede finansielle formidler holdes ansvarlig i tilfælde af et tab af skatter.

- (10) Det anerkendes, at finansielle arrangementer kan anvendes til helt eller delvist at overføre ejerskabet til et værdipapir og/eller de pågældende investeringsrisici. Der er også dokumentation for, at sådanne arrangementer er blevet anvendt i forbindelse med udbyttearbitrage og dividend stripping som f.eks. Cum/Ex- og Cum/Cum-ordningerne med det ene formål at modtage tilbagebetaling uden ret hertil eller øge det beløb, som en investor reelt havde ret til at få tilbagebetalt. Arrangementer såsom fremtidige kontrakter, genkøbstransaktioner, udlån af værdipapirer og indlån af værdipapirer, en buy/sell-back-forretning eller en sell/buy-back-forretning, derivater, margenlån og differencekontrakter (CFD'er) kan betragtes som finansielle arrangementer, hvis de indebærer en midlertidig eller permanent opdeling mellem den fysiske person eller enhed, der bærer de økonomiske risici ved investeringen, og den juridiske ejer af aktien eller de underliggende rettigheder. Disse eksempler er ikke udtømmende. Det er endvidere underforstået, at ejerskabet ikke overdrages til køberen eller låntageren af værdipapirerne, hvis den økonomiske risiko forbliver hos sælgeren eller långiveren af værdipapirerne gennem lovlige transaktioner såsom udlån af værdipapirer, optioner eller fremtidige kontrakter. Ethvert arrangement, i henhold til hvilket udbyttet kompenseres mellem de berørte parter, kan betragtes som et finansielt arrangement.

Disse berørte parter kompenseres ikke altid kontant, men kan også kompenseres mere indirekte, f.eks. i form af prisforskellen på værdipapirer eller derivater. Oplysninger om finansielle arrangementer er nødvendige for, at skattemyndighederne kan bekæmpe skattesvig og -misbrug. Når indberetningen er direkte, bør disse oplysninger kun kræves af de certificerede finansielle formidlere, der på grund af deres plads i kæden kan have været direkte involveret i det relevante finansielle arrangement, hvilket vil være tilfældet for de certificerede finansielle formidlere, der anmoder om lempelsen. Når indberetningen er indirekte, skal oplysningerne om finansielle arrangementer indberettes af den registrerede ejers certificerede finansielle formidler, og disse oplysninger bør indberettes i hele værdipapirbetalingskæden i sekventiel rækkefølge med den virkning, at de i sidste instans når frem til kildeskatteagenten eller en udpeget certificeret finansiell formidler. Det betyder, at andre indberettende certificerede finansielle formidlere skal videregive oplysningerne om disse finansielle arrangementer til kildeskatteagenten eller en udpeget certificeret finansiell formidler, selv om disse indberettende certificerede finansielle formidlere ikke er direkte involveret i det relevante finansielle arrangement. Indberetning om finansielle arrangementer bør ikke være påkrævet i forbindelse med obligationer og rentebetalinger.

- (10a) Medlemsstaterne bør kunne begrænse anvendelsen af procedurer for lempelse ved kilden eller for hurtige tilbagebetaling i tilfælde, hvor der er øget risiko for skattesvig og -misbrug. Der bør derfor opstilles en liste over sådanne tilfælde, hvor medlemsstaterne har mulighed for at udelukke anmodninger om lempelse og foretage yderligere undersøgelser. For at tage hensyn til forskellene i de nationale retssystemer og navnlig den skattemæssige risikovurdering bør en sådan liste ikke være obligatorisk, og medlemsstaterne bør have skønsbeføjelser til at afgøre, hvilke af sådanne tilfælde der bør være omfattet af standardproceduren for tilbagebetaling. Medlemsstaterne bør sikre, at national lovgivning til gennemførelse af dette direktiv ikke tillader, at der i tilfælde, som medlemsstaterne betragter som en høj risiko, kan drages fordel af en lempelse ved kilden eller en hurtig tilbagebetaling. Denne foranstaltning vil sikre, at skattemyndighederne er bedre rustet til at bekæmpe misbrugende ordninger, da de vil have mulighed for at foretage yderligere undersøgelser for at afgøre, om anmodninger om lempelse er berettigede og bør indrømmes. Et af disse tilfælde består af en tærskel, der er knyttet til et udbyttes bruttobeløb. Denne tærskel bør beregnes pr. registreret ejer eller pr. investor, der er berettiget til lempelse af overskydende kildeskat, hvis den registrerede ejer er et institut for kollektiv investering eller en udpeget juridisk person heri. Denne tærskel bør ikke gælde, når et berørt institut for kollektiv investering, der er etableret og reguleret i EU, en medlemsstats lovbestemte pensionsordning eller en arbejdsmarkedsrelateret pensionskasse, der er registreret eller har tilladelse i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, i direktiv (EU) 2016/2341, er berettiget til lempelsen. Disse institutter, ordninger og kasser er stærkt regulerede og underlagt tilsyn af de nationale kompetente myndigheder og solide interne kontroller. Dette styrker overholdelsen af de relevante bestemmelser og minimerer risikoen for skattesvig og -misbrug. Der er dog tilfælde, hvor skatteyderne kan gøre krav på den nedsatte kildeskattesats på grundlag af EU-lovgivning, der er gennemført ved nationale bestemmelser.

Dette vil typisk være tilfældet, når national ret sikrer, at etableringsfriheden eller de frie kapitalbevægelser også indrømmes i sammenlignelige indenlandske såvel som ikkeindenlandske situationer, eller i tilfælde, hvor et direktiv gennemføres. I sådanne tilfælde kan der kræves kontrol, navnlig for at vurdere situationernes sammenlignelighed og anvendelsen af national ret i grænseoverskridende sager. Under sådanne omstændigheder bør det være muligt for medlemsstaterne at behandle disse sager under enhver eksisterende national ordning for lempelse ved kilden, hvis en sådan eksisterende ordning kræver en sådan kontrol og dermed fører til en lempelse af overskydende kildeskat på den hurtigste og sikreste måde i disse tilfælde.

- (10b) I betragtning af den vigtige rolle, som certificerede finansielle formidlere er blevet betroet med hensyn til at indberette fuldstændige og korrekte oplysninger, der danner grundlag for lempelse eller tilbagebetaling af kildeskat, er det hensigtsmæssigt, at medlemsstaternes nationale lovgivning som minimum indeholder de regler, i henhold til hvilke certificerede finansielle formidlere kan holdes ansvarlige for hele eller en del af det tab af kildeskatteindtægter, der er opstået som følge af deres fuldstændige eller delvise manglende overholdelse af de centrale forpligtelser i dette direktiv. Medlemsstaterne kan i deres nationale lovgivning fastsætte et objektivt og solidarisk ansvar for certificerede finansielle formidlere, der anmoder om lempelse. Desuden bør andre aspekter af ansvar fortsat reguleres fuldt ud af medlemsstaternes nationale lovgivning. Dette kan omfatte kildeskatteagenter, der handler solidarisk, og som ikke fungerer som certificerede finansielle formidlere, og tilfælde, der vedrører enten direkte eller indirekte ansvar for registrerede ejere og investorer, som indsender ufuldstændige eller ukorrekte oplysninger til certificerede finansielle formidlere. Dette direktiv fastsætter ikke reglerne om ansvar i forbindelse med standardordningen for tilbagebetaling.
- (11) Af hensyn til effektiviteten af de gældende regler bør medlemsstaterne fastsætte bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv. Disse sanktioner bør være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning.

- (12) For generelt at fremme kapitalmarkedsunionen og beskytte medlemsstaternes skatteindtægter er det vigtigt, at dette direktiv gennemføres korrekt i hver berørt medlemsstat. Medlemsstaterne bør derfor regelmæssigt meddele Kommissionen de statistiske oplysninger om gennemførelsen og håndhævelsen på deres område af nationale foranstaltninger, der vedtages i henhold til dette direktiv. Kommissionen bør udarbejde en evaluering på grundlag af oplysningerne fra medlemsstaterne samt andre tilgængelige data for at vurdere effektiviteten af de gældende regler. I den forbindelse bør Kommissionen undersøge behovet for at ajourføre de regler, der indføres ved dette direktiv.
- (13) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af dette direktiv, navnlig med hensyn til den digitale attest for skattemæssigt hjemsted, den europæiske portal for certificerede finansielle formidlere, de finansielle formidlers indberetning, den registrerede ejers erklæring og anmodningen om lempelse efter dette direktiv, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at vedtage standardformularer med et begrænset antal elementer, herunder sprogordningerne. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011³.

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (14) Al behandling af personoplysninger inden for rammen af dette direktiv bør ske i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679. Databehandling er anført i dette direktiv også med det formål at tjene almenhedens interesse, især spørgsmålet om beskatning og bekæmpelse af skattesvig, skatteunddragelse og skatteundgåelse, sikring af skatteindtægter og fremme af en retfærdig beskatning, hvilket styrker mulighederne for social, politisk og økonomisk inklusion i medlemsstaterne. Med henblik på en korrekt anvendelse af dette direktiv og for at beskytte disse mål af almen interesse bør medlemsstaterne derfor have mulighed for at begrænse omfanget af visse af de registreredes rettigheder, der er fastsat i forordning (EU) 2016/679. Sådanne begrænsninger bør dog ikke gå videre end strengt nødvendigt for at nå de ovennævnte mål. Med hensyn til de yderligere oplysninger, der kan kræves i henhold til dette direktiv for at bevise skatteyderens skattemæssige hjemsted, bør indsamling af sådanne oplysninger vedrørende en fysisk person forstås som begrænset til identifikation af den fysiske person.
- (15) Målene for dette direktiv kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af de pågældende transaktioners grænseoverskridende karakter og behovet for at mindske efterlevelsomkostningerne i det indre marked som helhed bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (16) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725⁴ –

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Ved dette direktiv fastsættes regler om medlemsstaternes udstedelse af en digital attest for skattemæssigt hjemsted og om proceduren for lempelse af eventuel overskydende kildeskat, som en medlemsstat kan indeholde af udbytte fra offentligt handlede aktier og, alt efter omstændighederne, renter på offentligt handlede obligationer, der udbetales til registrerede ejere, som har skattemæssigt hjemsted uden for den pågældende medlemsstat.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Kapitel I og IV finder anvendelse på alle medlemsstaterne. Kapitel II finder anvendelse på alle medlemsstaterne for så vidt angår alle fysiske personer og enheder med skattemæssigt hjemsted inden for deres jurisdiktion.
2. Kapitel III finder uigenkaldeligt anvendelse på alle de medlemsstater, der yder lempelse af overskydende kildeskat på udbytte af offentligt handlede aktier, som er udstedt af en person, der er hjemmehørende i deres jurisdiktion, hvis de ikke har en omfattende ordning for lempelse ved kilden, der finder anvendelse i sådanne tilfælde, eller hvis deres markeds kapitaliseringsgrad er lig med eller større end 1,5 % for hvert af de fire efterfølgende år, jf. de fire seneste publikationer fra Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, der er tilgængelige ved udløbet af fristen for gennemførelse af dette direktiv.
3. [udgår]

4. Medlemsstater, der har en omfattende ordning for lempelse ved kilden, der finder anvendelse på overskydende kildeskat af udbytte, der betales for offentligt handlede aktier, og som er udstedt af en person, der er hjemmehørende i deres jurisdiktion, kan uigenkaldeligt anvende kapitel III, hvis deres markeds kapitaliseringsgrad er mindre end 1,5 % i mindst ét af de fire efterfølgende år, jf. de fire seneste publikationer fra Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, der er tilgængelige ved udløbet af fristen for gennemførelse af dette direktiv.
5. Medlemsstaterne anvender uigenkaldeligt kapitel III inden for fem år efter Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndigheds fjerde offentliggørelse i træk af dataene, hvoraf det fremgår, at deres markeds kapitaliseringsgrad på 1,5 % er nået eller overskredet i hvert af de fire på hinanden følgende år.
6. De medlemsstater, der yder lempelse af overskydende kildeskat på renter på offentligt handlede obligationer, som er udstedt af en person, der er hjemmehørende i deres jurisdiktion, kan anvende kapitel III.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) "overskydende kildeskat": forskellen mellem den kildeskat, som en medlemsstat indeholder af udbytte- eller rentebetalinger til ikkehjemmehørende ejere af værdipapirer ved at anvende den generelle nationale sats, og det lavere kildeskattebeløb, den pågældende medlemsstat indeholder af det samme udbytte eller de samme renter i henhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller specifik national lovgivning, alt efter omstændighederne
- 2) "offentligt handlede aktier": aktier optaget til handel på et reguleret marked eller handlet på en multilateral handelsfacilitet som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 21) og 22), i direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014

- 3) "offentligt handlede obligationer": obligationer optaget til handel på et reguleret marked eller handlet på en multilateral handelsfacilitet eller en organiseret handelsfacilitet som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 21), 22) og 23), i direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014
- 4) "finansiel formidler": en værdipapircentral som defineret i artikel 2, stk. 1, i forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014, et kreditinstitut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i forordning (EU) nr. 575/2013 eller et investeringsselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i direktiv 2014/65/EU, eller en filial af disse enheder eller en juridisk person fra et tredjeland, der har tilladelse til at yde tjenester svarende til dem, der ydes af en værdipapircentral, et kreditinstitut eller et investeringsselskab eller en filial af disse enheder, inden for rammerne af tilsvarende lovgivning i det tredjeland, hvori den er hjemmehørende, og som indgår i værdipapirbetalingskæden mellem den enhed, der udsteder værdipapirer, og den registrerede ejer, der modtager betalinger for sådanne værdipapirer
- 4a) "enhed": en juridisk person eller et juridisk arrangement, herunder, men ikke begrænset til, et selskab, et interessentskab, en trust eller en fond
- 4b) "institut for kollektiv investering": et institut for kollektiv investering i værdipapirer (UCITS) som defineret i artikel 1, stk. 2, i direktiv 2009/65/EF, en alternativ investeringsfond, der er etableret i Den Europæiske Union (EU-AIF), eller en alternativ investeringsfond, der forvaltes af en forvalter af alternative investeringsfonde, der er etableret i Den Europæiske Union (EU-FAIF) som defineret i henholdsvis artikel 4, stk. 1, litra k), og artikel 4, stk. 1, litra l), i direktiv 2011/61/EU, eller ethvert andet institut for kollektiv investering, som i henhold til kildemedlemsstatens lovgivning eller på grundlag af en dobbeltbeskatningsoverenskomst har ret til lempelse af overskydende kildeskat eller et institut for kollektiv investering, hvis underliggende investorer har ret til en sådan lempelse, hvorom der kan anmodes på deres vegne. Hvis et sådant institut for kollektiv investering er etableret i et tredjeland, og den kollektive investering selv eller dens underliggende investorer har ret til lempelse af overskydende kildeskat, må instituttet for kollektiv investering, dets forvalter eller dets depositar ikke være etableret i et tredjeland, der er opført i bilag I til EU-listen som ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner eller i tabel I i bilaget til delegeret forordning (EU) 2016/1675

- 4c) "arbejdsmarkedsrelateret pensionskasse": en pensionskasse som defineret i artikel 6, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2341⁵
- 5) "EUID": den europæiske entydige identifikator for virksomheder som omhandlet i artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132
- 6) "skatteregistreringsnummer" eller "TIN": den entydige skattemæssige identifikator for en registreret ejer i en medlemsstat
- 7) "procedure for lempelse af kildeskat": en procedure, hvorved en registreret ejer, der modtager udbytte af eller renter på værdipapirer, for hvilke der kan indeholdes overskydende kildeskat, ydes lempelse eller modtager tilbagebetaling for sådan overskydende skat
- 8) "kompetent myndighed": den myndighed, som medlemsstaten har udpeget i overensstemmelse med artikel 5; dette omfatter enhver person, der i overensstemmelse med national ret er blevet bemyndiget af en sådan myndighed til at handle på dennes vegne med henblik på dette direktiv
- 9) "værdipapir": en offentligt handlet aktie eller en offentligt handlet obligation
- 9a) "depotbeviser": finansielle instrumenter, som kan omsættes på kapitalmarkedet i en medlemsstat eller et tredjeland, og som repræsenterer ejerskab af en udsteders værdipapirer inden for Den Europæiske Union, mens de handles på en markedsplads i en medlemsstat eller et tredjeland og handles uafhængigt af udstederens værdipapirer
- 10) "stort institut": et stort institut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 146), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 10a) "finansiell koncern": en koncern som defineret i artikel 2, nr. 12), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF.

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2341 af 14. december 2016 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers (IORP'ers) aktiviteter og tilsynet hermed (omarbejdning)(EUT L 354 af 23.12.2016, s. 37).

- 11) "kildeskatteagent": en enhed, der har ansvaret for eller i henhold til den nationale lovgivning i kildemedlemsstaten er blevet bemyndiget til at fratrække kildeskat på betalinger af udbytte af eller renter på værdipapirer samt at overføre sådan kildeskat til skattemyndigheden i kildemedlemsstaten
- 12) "registreringsdato": den af værdipapirudstederen fastsatte dato, hvor identiteten af indehaveren af værdipapiret og de rettigheder, der følger heraf fastlægges på grundlag af faste positioner i den finansielle formidlers optegnelser ved bogføringen, når dens virksomhed lukker
- 13) "afvikling": afslutning af en værdipapirtransaktion med det formål at opfylde parternes forpligtelser vedrørende den pågældende transaktion ved at overføre kontanter eller værdipapirer eller begge som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 7), i forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014
- 14) "registreret ejer": en fysisk person eller enhed, der har ret til at modtage udbytte- eller renteindtægter af værdipapirer, for hvilke der indeholdes kildeskat i en medlemsstat, som indehaver af værdipapirerne på registreringsdatoen, uden at dette berører de justeringer af transaktioner, der afventer afvikling, som kan foretages i overensstemmelse med kildemedlemsstatens lovgivning, og som ikke er en finansiell formidler, der handler for andres regning med hensyn til disse udbytte- eller renteindtægter. Kildemedlemsstaterne kan i overensstemmelse med deres nationale lovgivning betragte indehaveren af depotbeviser som den registrerede ejer i stedet for indehaveren af de underliggende værdipapirer, som havde indehaveren investeret direkte i sådanne værdipapirer

- 15) "investeringskonto": den konto eller de konti, som en finansiel formidler stiller til rådighed for registrerede ejere, og via hvilken værdipapirerne opbevares eller registreres
- 15a) "kontantkonto": den eller de konti, hvortil betalingerne i forbindelse med de værdipapirer, der opbevares eller registreres på investeringskontoen, foretages
- 16) "ex-udbyttedato": den dato, hvorfra aktierne handles uden de rettigheder, som udspringer af aktierne, herunder retten til at deltage i og stemme på en generalforsamling, hvor det er relevant
- 16a) "betalingsdato": den dato, hvor betalingen vedrørende udbyttet af en offentligt handlet aktie eller renten på en offentligt handlet obligation skal betales til den registrerede ejer
- 17) "finansielt arrangement": et arrangement eller en række heraf eller en kontraktlig forpligtelse, hvorved:
- i) en hvilken som helst del af ejerskabet til den offentligt handlede aktie, der betales udbytte af, overføres eller kan overføres, enten permanent eller midlertidigt, til en nærtstående eller uafhængig part, eller
 - ii) udbyttet kompenseres helt eller delvist mellem nærtstående eller uafhængige parter i kontanter eller i enhver anden form

- 18) "værdipapirbetalingskæde": den sekvens af finansielle formidlere, der håndterer udbetaling af udbytte af eller renter på værdipapirer mellem værdipapirudstederen og en registreret ejer, som udbyttet eller renterne af sådanne værdipapirer betales til. Mæglere, som er investeringsselskaber, der er godkendt i henhold til direktiv 2014/65/EU, eller kreditinstitutter, der er godkendt i henhold til direktiv 2013/36/EU, når de yder en eller flere former for investeringsservice eller udøver investeringsaktiviteter, samt juridiske personer fra tredjelande, der er godkendt inden for rammerne af tilsvarende lovgivning i det tredjeland, hvori de er hjemmehørende, når de yder investeringsservice eller udøver investeringsaktiviteter, anses for at være en del af værdipapirbetalingskæden, når de håndterer udbetaling af udbytte eller renter
- 19) "dobbeltskatningsoverenskomst": en aftale eller overenskomst om afskaffelse af dobbelt beskatning af indkomst og, hvor det er relevant, af kapital, der gælder mellem to (eller flere) jurisdiktioner
- 20) "kildemedlemsstat": den medlemsstat, hvor udstederen af det værdipapir, for hvilket der udbetales udbytte eller renter, er hjemmehørende
- 21) "ordning for hurtig tilbagebetaling": en ordning, hvorved betaling af udbytte eller renter sker under hensyn til den generelle nationale kildeskattesats og efterfølges af en anmodning om tilbagebetaling af overskydende kildeskat inden for den frist, der er fastsat i artikel 13
- 22) "ordning for lempelse ved kilden": en ordning, hvorved den korrekte kildeskat – i henhold til gældende nationale regler eller internationale aftaler, f.eks. en relevant dobbeltskatningsoverenskomst – indeholdes på tidspunktet for udbetaling af udbytte eller renter

- 22a) "omfattende ordning for lempelse ved kilden": en ordning for lempelse ved kilden, der anvendes af en medlemsstat, og som opfylder alle følgende betingelser:
- a) den giver adgang til lempelse for enhver fysisk person eller enhed, der er berettiget til en lempelse i henhold til kildemedlemsstatens nationale lovgivning eller en dobbeltbeskatningsoverenskomst, alt efter hvad der er relevant
 - aa) den giver lempelse på betalingsdatoen, hvis vedkommende har ret hertil, undtagen i tilfælde af manglende indberetning af de krævede oplysninger, som medlemsstaten har fastsat for at anvende en sådan lempelse
 - b) den pågældende medlemsstat udelukker ikke anmodninger om lempelse, bortset fra under omstændigheder som dem, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2
 - c) undtagen under omstændigheder som dem, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2, kræver den hverken yderligere oplysninger fra eller pålægger den fysiske person eller enhed, der er berettiget til fritagelsen, eller den finansielle formidler bortset fra kildeskatteagenten yderligere forpligtelser ud over de oplysninger og forpligtelser, der er fastsat i artikel 11, artikel 12 og artikel 13a, alt efter hvad der er relevant
 - d) den pågældende medlemsstat har fastsat regler om ansvar for hele eller en del af det tab af kildeskatteindtægter, som den pågældende medlemsstat har lidt som følge af anvendelsen af ordningen for lempelse ved kilden, og
 - e) medlemsstaten har fastsat regler om sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, og som finder anvendelse på overtrædelser af nationale bestemmelser om denne ordning for lempelse ved kilden

- 22b) "markedskapitalisering": den samlede værdi af de aktier, som er offentligt handlet af de børsnoterede selskaber, der er repræsenteret i en medlemsstat, og som en gang om året offentliggøres og stilles til rådighed af Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed
- 22c) "markedskapitaliseringsgrad": forholdet udtrykt i procent af en medlemsstats markedskapitalisering pr. 31. december i forhold til Den Europæiske Unions samlede markedskapitalisering pr. 31. december i et givet år
- 23) "standardordning for tilbagebetaling": en ordning, hvorved betaling af udbytte eller renter sker under hensyn til den generelle nationale kildeskattesats og efterfølges af en anmodning om tilbagebetaling af overskydende kildeskat uden anvendelse af den procedure, der er fastsat i artikel 13.

KAPITEL II

DIGITAL ATTEST FOR SKATTEMÆSSIGT HJEMSTED

Artikel 4

Digital attest for skattemæssigt hjemsted (eTRC)

1. Medlemsstaterne fastlægger en automatisk procedure for udstedelse af digitale attester for skattemæssigt hjemsted (eTRC) til en fysisk person eller enhed, der anses for at være skattemæssigt hjemmehørende inden for deres jurisdiktion.
2. Medlemsstaterne udsteder eTRC'en på grundlag af de oplysninger, som udstedelsesmyndigheden har kendskab til på udstedelsesdatoen, inden for 14 kalenderdage efter indgivelsen af en anmodning, jf. dog stk. 4. ETRC'en skal opfylde de tekniske krav i bilag I og indeholde følgende oplysninger:
 - a) hvis skatteyderen er en fysisk person, for- og efternavn, fødselsdato og skatteregistreringsnummer eller i mangel heraf enhver funktionel ækvivalent, der anvendes til skattemæssige formål

- b) hvis skatteyderen er en enhed, navn, skatteregistreringsnummer eller i mangel heraf enhver funktionel ækvivalent, der anvendes til skattemæssige formål, og, hvis det er tilgængeligt, den europæiske entydige identifikator (EUID) eller identifikatoren for juridiske enheder (LEI) eller et andet registreringsnummer for juridiske enheder, som er gyldigt i hele den omfattede periode
- c) skatteyderens adresse
- d) udstedelsesdato
- e) gyldighed
- f) identifikation af den udstedende skattemyndighed
- fa) en eller flere dobbeltbeskatningsaftaler, i henhold til hvilke skatteyderen anmoder om at blive betragtet som skattemæssigt hjemmehørende i udstedelsesmedlemsstaten, hvor det er relevant
- g) eventuelle yderligere oplysninger, der er nødvendige for at dokumentere skatteyderens skattemæssige hjemsted, for så vidt som attesten ikke skal anvendes til lempelse af kildeskat i EU.

3. En eTRC skal:

- a) dække en periode, der ikke overstiger kalenderåret eller den periode i et regnskabsår, for hvilket den er udstedt, alt efter hvad der er relevant i den udstedende medlemsstat, og
- b) være gyldig til at attestere bopælen for en sådan omfattet periode, medmindre den medlemsstat, der har udstedt eTRC'en, har bevis for, at den person, som attesten henviser til, ikke er skattemæssigt hjemmehørende i dens jurisdiktion i hele eller en del af denne periode, og den pågældende medlemsstat helt eller delvis erklærer attesten ugyldig.

4. Hvis der er behov for mere end 14 kalenderdage til at kontrollere en bestemt skatteydere skattemæssige hjemsted, underretter medlemsstaten den fysiske person eller enhed, der har anmodet om attesten, om den yderligere tid, der er behov for, og årsagerne til forsinkelsen.
5. Medlemsstaterne anerkender eTRC'er udstedt af andre medlemsstater som bevis for, at en skatteyder er hjemmehørende i den pågældende anden medlemsstat, jf. stk. 3, uden at dette berører medlemsstaternes mulighed for at bevise skattemæssigt hjemsted i deres jurisdiktion.
 - 5a. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at kræve, at en fysisk person eller enhed, der anses for at være skattemæssigt hjemmehørende inden for deres jurisdiktion, underretter skattemyndighederne, der udsteder eTRC'en, om enhver ændring, der kan påvirke attestens gyldighed eller indhold.
 - 5b. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at kræve, at der fremlægges en eTRC, når der kræves dokumentation for skattemæssigt hjemsted for en fysisk person eller enhed, der anses for at være skattemæssigt hjemmehørende i en medlemsstat, med henblik på anvendelse af en ordning for lempelse ved kilden eller en ordning for hurtig tilbagebetaling for at opnå lempelse af overskydende kildeskat på udbytte af offentligt handlede aktier eller renter på offentligt handlede obligationer, hvis det er relevant, som er udstedt af en person, der er hjemmehørende i deres jurisdiktion.
6. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastlægger de elektroniske standardformularer, herunder sprogordninger, og tekniske protokoller, herunder sikkerhedsstandarder, til udstedelse af en eTRC. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 18.

KAPITEL III

PROCEDURER FOR LEMPELSE AF KILDESKAT

AFDELING 1

CERTIFICEREDE FINANSIELLE FORMIDLERE

Artikel 5

Nationalt register over certificerede finansielle formidlere

1. De medlemsstater, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2 og 5, opretter et nationalt register over certificerede finansielle formidlere.
- 1a. De medlemsstater, der er omhandlet i artikel 2, stk. 4 og 6, og som vælger at anvende kapitel III, opretter et nationalt register over certificerede finansielle formidlere.
2. [udgår]
3. De medlemsstater, der opretter et nationalt register i henhold til stk. 1 og 1a, udpeger en kompetent myndighed med ansvar for at vedligeholde og ajourføre registret.
4. Det nationale register skal indeholde følgende oplysninger om certificerede finansielle formidlere:
 - a) navn på den certificerede finansielle formidler
 - b) registreringsdato
 - c) kontaktoplysninger og den certificerede finansielle formidlers eventuelle websted
 - d) EUID eller, når den certificerede finansielle formidler ikke har et sådant nummer, dens LEI-identifikator eller et andet registreringsnummer for juridiske enheder, der udstedes af det land, hvori den er hjemmehørende.

- 4a. Med henblik på denne artikel og artikel 9-13a tillader medlemsstaterne en certificeret finansiel formidler at påtage sig de forpligtelser og det ansvar, der er fastsat i artikel 9-13a, med hensyn til stillingen som finansiel formidler, der er en del af værdipapirbetalingskæden og ikke er en certificeret finansiel formidler, hvis begge finansielle formidlere har aftalt det.
5. De nationale registre gøres offentligt tilgængelige på en særlig portal via Kommissionens websted (den europæiske portal for certificerede finansielle formidlere) og ajourføres mindst en gang om måneden.
6. Medlemsstaterne forbliver ansvarlige for alle beslutninger vedrørende registrering, afslag, sletning og foranstaltninger, der pålægges finansielle formidlere fra deres nationale registre.
7. Alle rettigheder og forpligtelser, der følger af de afgørelser, der er omhandlet i stk. 6, indtræffer som følge af meddelelsen fra den pågældende medlemsstat til den pågældende finansielle formidler.
8. Kommissionen holdes under ingen omstændigheder ansvarlig for indholdet på den europæiske certificerede portal for finansielle formidlere eller for manglende udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne vedrørende registrering, afslag eller sletning af en finansiel formidler eller de foranstaltninger, der pålægges certificerede finansielle formidlere.

Udvikling og drift af den europæiske portal for certificerede finansielle formidlere

1. Kommissionen udvikler og driver den europæiske portal for certificerede finansielle formidlere enten selv eller gennem en tredjepart.
2. Hvis Kommissionen beslutter at udvikle eller drive den europæiske portal for certificerede finansielle formidlere gennem en tredjepart, sker valget af tredjepart og Kommissionens håndhævelse af aftalen med denne tredjepart i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) 2018/1046.
3. Den europæiske portal for certificerede finansielle formidlere fungerer som det elektroniske adgangspunkt for finansielle formidlere til at ansøge om registrering i medlemsstaternes registre. Med portalen kan medlemsstaterne udveksle oplysninger vedrørende registrering, afslag og sletning af en finansiell formidler eller de foranstaltninger, der pålægges certificerede finansielle formidlere.
4. Medlemsstaterne sikrer, at oplysningerne i henhold til artikel 6, 7 og 8 i dette direktiv stilles til rådighed for den europæiske portal for certificerede finansielle formidlere interoperabiliteten af deres registre inden for denne portal.
5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter de tekniske specifikationer for driften af den europæiske portal for certificerede finansielle formidlere. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 18.

Artikel 6

Krav om registrering som certificeret finansiel formidler

1. De medlemsstater, der fører et nationalt register i overensstemmelse med artikel 5, pålægger alle store institutter, der håndterer betalinger af udbytte og, hvor det er relevant, renter på værdipapirer, som er udstedt af en person, der er hjemmehørende i deres jurisdiktion, samt værdipapircentraler, jf. artikel 3, nr. 4), der er kildeskatteagenten i forbindelse med de samme betalinger, pligt til at lade sig registrere i deres nationale register.
2. De medlemsstater, der fører et nationalt register i overensstemmelse med artikel 5 giver på anmodning herom enhver finansiel formidler, der opfylder betingelserne i artikel 7, mulighed for at lade sig opføre i registret.

Registreringsprocedure

1. Medlemsstaterne sikrer, at en finansiel formidler registreres i deres nationale register over certificerede finansielle formidlere, inden for tre måneder efter at den finansielle formidler har fremsat en anmodning herom med dokumentation for, at samtlige følgende betingelser er opfyldt:
 - a) har skattemæssigt hjemsted i en medlemsstat eller i en tredjelandsjurisdiktion, der hverken er opført i bilag I til EU-listen over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner eller i tabel I i bilaget til delegeret forordning (EU) 2016/1675
 - b) hvis den anmodende finansielle formidler er et kreditinstitut eller et investeringsselskab, en tilladelse fra den relevante kompetente myndighed i den jurisdiktion, hvor den har skattemæssigt hjemsted, til at udøve depotaktiviteter eller, hvis den anmodende finansielle formidler er en værdipapircentral, en tilladelse fra den relevante kompetente myndighed i den jurisdiktion, hvor den har skattemæssigt hjemsted, til at udføre den slags aktiviteter. Hvis den anmodende finansielle formidler, der har skattemæssigt hjemsted i en tredjelandsjurisdiktion, har opnået en sådan tilladelse i henhold til en lovgivning, der af en medlemsstat ikke anses for at være sammenlignelig med direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU, alt efter hvad der er relevant, kan den pågældende medlemsstat anse denne betingelse for uopfyldt
 - c) en erklæring om overholdelse af bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849, alt efter hvad der er relevant, eller af tilsvarende lovgivning i en tredjelandsjurisdiktion, der ikke er opført i bilag I til EU-listen over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner eller i tabel I i bilaget til delegeret forordning (EU) 2016/1675.

- 1a. Medlemsstaterne tillader, at en certificeret finansiel formidler handler på vegne af en anden finansiel formidler, der er en del af den samme finansielle koncern, og påtager sig den forpligtelse, der er fastsat i artikel 6, og de forpligtelser og det ansvar, der er fastsat i artikel 9 til 13a.
- 1a. Hvis den finansielle formidler, der indgiver registreringsanmodningen, er skattemæssigt hjemmehørende i en tredjelandsjurisdiktion, hvor direktiv 2010/24/EU eller en konvention, der yder bistand ved opkrævning af skatter, ikke finder anvendelse på at inddrive hele eller en del af tabet af kildeskatteindtægter i henhold til artikel 16, kan medlemsstaterne kræve tilstrækkelige og afpassede garantier for at sikre betalingen af et sådant tab i forbindelse med anmodningerne om lempelse.
- 1b. Medlemsstaterne kan afvise ansøgningen om registrering, hvis:
- i) de pågældende finansielle formidlere har begået en eller flere strafbare handlinger eller overtrædelser i henhold til den nationale lovgivning i en medlemsstat eller en anden jurisdiktion, hvor sådanne strafbare handlinger eller overtrædelser har ført til tab af kildeskat. Kildemedlemsstaten kan kun tage hensyn til sådanne strafbare handlinger eller overtrædelser begået af finansielle formidlere, såfremt de var kendt højst 10 år før ansøgningen om registrering, eller
 - ii) en medlemsstat eller en anden jurisdiktion har indledt en undersøgelse vedrørende den pågældende finansielle formidler af potentielt svig eller skattemisbrug, som kan føre til tab af kildeskat.
2. De finansielle formidlere underretter uden unødigt ophold den kompetente myndighed i medlemsstaten om eventuelle ændringer af de oplysninger, der gives i henhold til litra a)-c).
3. [udgår]
4. Medlemsstaterne sikrer, at den afviste finansielle formidler i henhold til stk. 1b har mulighed for igen at ansøge om registrering, hvis medlemsstaterne har fastslået, at den omstændighed, der gav anledning til afvisningen, er blevet afhjulpet.

Sletning fra det nationale register

1. Medlemsstaterne sletter enhver certificeret finansiel formidler, der ikke er en certificeret finansiel formidler på grundlag af artikel 6, stk. 1, fra deres nationale register, hvis den pågældende formidler:
 - a) anmoder om sletning eller
 - b) ikke længere opfylder betingelserne i artikel 7.
2. Medlemsstaterne kan slette enhver certificeret finansiel formidler, der ikke er en certificeret finansiel formidler, fra deres nationale register på grundlag af artikel 6, stk. 1, og:
 - a) hvis det konstateres, at vedkommende ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til dette direktiv eller direktiv (EU) 2015/849 eller tilsvarende lovgivning i et tredjeland, hvor formidleren har skattemæssigt hjemsted, eller
 - b) hvis det konstateres, at vedkommende har begået en eller flere strafbare handlinger eller overtrædelser i henhold til den nationale lovgivning i en medlemsstat eller en anden jurisdiktion, hvor sådanne strafbare handlinger eller overtrædelser har ført til tab af kildeskatteindtægter. Kildemedlemsstaten kan kun tage hensyn til sådanne strafbare handlinger eller overtrædelser begået af finansielle formidlere, såfremt de var kendt højst 10 år før sletningen, eller
 - c) hvor en medlemsstat eller en anden jurisdiktion har indledt en undersøgelse vedrørende den pågældende certificerede finansielle formidler af potentielt svig eller skattemisbrug, som kan føre til tab af kildeskat.

- 2a. Medlemsstaterne kan på grundlag af artikel 6, stk. 1, give enhver certificeret finansiel formidler forbud mod at anmode om lempelse i henhold til dette direktiv:
- a) hvis det konstateres, at en sådan certificeret finansiel formidler ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til dette direktiv eller direktiv (EU) 2015/849 eller tilsvarende lovgivning i et tredjeland, hvor formidleren har skattemæssigt hjemsted, eller
 - b) hvis det konstateres, at en sådan certificeret finansiel formidler har begået en eller flere strafbare handlinger eller overtrædelser i henhold til den nationale lovgivning i en medlemsstat eller en anden jurisdiktion, hvor sådanne strafbare handlinger eller overtrædelser har ført til tab af kildeskatteindtægter. Kildemedlemsstaten kan kun tage hensyn til sådanne strafbare handlinger eller overtrædelser begået af finansielle formidlere, såfremt de var kendt højst 10 år før forbuddet mod at anmode om lempelse, eller
 - c) når en medlemsstat eller en anden jurisdiktion har indledt en undersøgelse vedrørende den certificerede finansielle formidler af potentielt svig eller skattemisbrug, som kan føre til tab af kildeskat.

Hvis en sådan foranstaltning anvendes på den certificerede finansielle formidler, indgår den derefter i oplysningerne vedrørende den pågældende certificerede finansielle formidler i det nationale register, der føres af den medlemsstat, der har vedtaget en sådan foranstaltning.

3. [udgår]
4. Medlemsstaterne sikrer, at den finansielle formidler, der er blevet slettet fra det nationale register i henhold til stk. 1 eller 2, eller som har fået forbud mod at anmode om lempelse i henhold til stk. 2a, registreres på ny eller får tilladelse til at anmode om lempelse igen, hvis medlemsstaterne har fastslået, at den omstændighed, der gav anledning til afvisningen, er blevet afhjulpet.

AFDELING 2

INDBERETNING

Artikel 9

Indberetningspligt

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at pålægge certificerede finansielle formidlere, der er registreret i deres nationale register, pligt til at indberette de oplysninger, der er nævnt i afsnit A til E i bilag II, til deres kompetente myndighed inden for to måneder efter måneden for betalingsdatoen. Hvis der foreligger en afviklingsinstruks for en del af en transaktion, skal certificerede finansielle formidlere angive den del af transaktionen, der stadig skal afvikles.
- 1a. Ud over de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, kan medlemsstaterne pålægge certificerede finansielle formidlere, der er registreret i deres nationale register, pligt til at indberette de oplysninger, der er nævnt i afsnit F og, hvis det er relevant, afsnit G i bilag II, til deres kompetente myndighed inden udgangen af den anden måned efter måneden for betalingsdatoen.
- 1a. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at pålægge den certificerede finansielle formidler, der er omhandlet i artikel 5, stk. 4a, pligt til at indberette de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, og når det er relevant stk. 1 bis, til deres kompetente myndighed med hensyn til en del af værdipapirbetalingskæden, hvor den pågældende finansielle formidler ikke er en certificeret finansiell formidler.
- 1b. [udgår]

- 1c. Uanset stk. 1, 1bis og 1a kan medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger til at kræve, at kun kildeskatteagenten eller en certificeret finansiel formidler i den relevante værdipapirbetalingskæde, der er udpeget af deres kompetente myndighed eller angivet i henhold til national lovgivning, indberetter oplysningerne til den kompetente myndighed i henhold til disse stykker. Disse oplysninger stilles til rådighed af de certificerede finansielle formidlere i hele værdipapirbetalingskæden i sekventiel rækkefølge og med hensyn til disse certificerede finansielle formidlers plads i den værdipapirbetalingskæde, som de er en del af, med den virkning, at de i sidste instans når frem til kildeskatteagenten eller den pågældende certificerede finansielle formidler.
2. [udgår]
3. De medlemsstater, der er omhandlet i artikel 2, stk. 6, og som vælger at anvende kapitel III og føre et nationalt register i overensstemmelse med artikel 5, skal ikke kræve indberetning af oplysninger, der er nævnt i bilag II, afsnit E.
4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastlægger de elektroniske standardformularer, herunder sprogordninger, og kravene til de kommunikationskanaler, der anvendes til indberetning af oplysningerne i bilag II. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 18.
5. Medlemsstaterne pålægger de certificerede finansielle formidlere, der er registreret i deres nationale register, pligt til at opbevare dokumentation til støtte for de indberettede oplysninger i ti år samt til at give adgang til eventuelle yderligere oplysninger, der er nødvendige for korrekt anvendelse af reglerne om kildeskat, og de pålægger dem ligeledes pligt til at slette eller anonymisere eventuelle personoplysninger i denne dokumentation, så snart revisionen er afsluttet og senest ti år efter indberetningen.
6. [udgår]

AFDELING 3

ORDNINGER FOR LEMPELSE

Artikel 10

Anmodning om lempelse ved kilden eller om hurtig tilbagebetaling

1. Kildemedlemsstaterne pålægger en certificeret finansiel formidler, som forvalter investeringskontoen for en registreret ejer, der modtager udbytte- eller rentebetalinger, som udbetales af en person, der er hjemmehørende i kildemedlemsstaten, at anmode om lempelse i henhold til artikel 12 eller artikel 13, alt efter hvad der er relevant, på vegne af den registrerede ejer, såfremt følgende betingelser er opfyldt:
 - a) den registrerede ejer har bemyndiget den certificerede finansielle formidler til at anmode om lempelse på sine vegne, og
 - b) den certificerede finansielle formidler har kontrolleret og fastlagt retten til lempelse i overensstemmelse med artikel 11 eller 13a, alt efter hvad der er relevant.

2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne helt eller delvist udelukke anmodninger om lempelse efter de ordninger, der er omhandlet i artikel 12 og 13, i forbindelse med en anmodning, hvis en af følgende omstændigheder gør sig gældende:
- a) der er udbetalt udbytte af en offentligt handlet aktie, som den registrerede ejer har erhvervet i en transaktion, der er gennemført inden for fem dage før ex-udbyttedatoen
 - b) udbyttebetalingen for det underliggende værdipapir, som anmodningen om lempelse vedrører, er knyttet til et finansielt arrangement, som ikke er blevet afviklet eller ikke er udløbet eller på anden måde afsluttet før ex-udbyttedatoen
 - c) mindst én af de finansielle formidlere i værdipapirbetalingskæden er ikke en certificeret finansiell formidler, og ingen certificeret finansiell formidler har påtaget sig denne finansielle formidlers rolle med henblik på artikel 9. jf. artikel 5, stk. 4a
 - d) der anmodes om fritagelse for kildeskat
 - e) der anmodes om en nedsat kildeskattesats, der ikke følger af dobbeltbeskatningsoverenskomster
 - f) udbyttebetalingen overstiger et bruttobeløb på mindst [100 000 EUR] pr. registreret ejer og pr. betalingsdato. Dette beløb fastlægges på grundlag af udbyttets bruttobeløb pr. investor, der besidder kapitalandele i et institut for kollektiv investering, når denne underliggende investor er berettiget til lempelsen i henhold til artikel 13a, stk. 1a, litra i), eller artikel 13a, stk. 1a, litra ii), alt efter hvad der er relevant.

Dette litra finder ikke anvendelse, når den, der er berettiget til lempelse af overskydende kildeskat, er:

- i. en medlemsstats lovbestemte pensionsordning eller en arbejdsmarkedsrelateret pensionskasse, der er registreret eller har tilladelse i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, i direktiv (EU) 2016/2341, eller
- ii. et institut for kollektiv investering, dvs. et institut for kollektiv investering i værdipapirer (UCITS) som defineret i artikel 1, stk. 2, og etableret i overensstemmelse med artikel 1, stk. 1, i direktiv 2009/65/EF, en alternativ investeringsfond, der er etableret i Den Europæiske Union (EU-AIF), eller en alternativ investeringsfond, der forvaltes af en forvalter af alternative investeringsfonde, der er etableret i Den Europæiske Union (EU-FAIF) som defineret i henholdsvis artikel 4, stk. 1, litra k), og artikel 4, stk. 1, litra l), i direktiv 2011/61/EU.

Enhver ordning, hvorved udbyttebetalingen opdeles, eller ethvert institut for kollektiv investering, bortset fra de i stk. 2, litra f), nr. ii), nævnte, som er etableret med det ene formål at forblive lavere end dette beløb, fører til anvendelse af dette stykke.

4. Hvis en finansiel formidler, som forvalter investeringskontoen for en registreret ejer, ikke er en certificeret finansiel formidler, tillader medlemsstaterne uanset stk. 1 en certificeret finansiel formidler at anmode om lempelse i henhold til artikel 12 eller 13, alt efter hvad der er relevant, med forbehold af bestemmelserne i artikel 5, stk. 4a, og artikel 9.
5. Lempelsesordningerne i henhold til artikel 12 og 13, alt efter hvad der er relevant, indskrænker ikke medlemsstaternes kontrolbeføjelser i henhold til deres nationale lovgivning for så vidt angår den skattepligtige indkomst, som en sådan lempelse er blevet anvendt på, og berører ikke medlemsstaternes beskatningsret.
6. Hvis en medlemsstat har en ordning for lempelse ved kilden eller hurtig tilbagebetaling eller en kombination heraf, inden dette direktiv træder i kraft, og hvis den pågældende medlemsstat anvender kapitel III i henhold til artikel 2, sikrer den pågældende medlemsstat, at dens eksisterende ordning overholder bestemmelserne i kapitel III i forbindelse med enhver anmodning om lempelse, der er omfattet af dette direktiv, dvs. udbytte af offentligt handlede aktier og, kun hvis medlemsstaterne beslutter at gøre dette, renter af offentligt handlede obligationer, der udbetales til ikkehjemmehørende personer. Medlemsstaterne kan også bevare og anvende en eksisterende national ordning for lempelse ved kilden i de tilfælde, der er omhandlet i stk. 2, litra e), hvor der foretages kontrol for at:
 - i. sikre ligebehandling af indenlandske og grænseoverskridende situationer for at være i overensstemmelse med afsnit IV, kapitel 2 og 4, i TEUF, eller
 - ii. anvende de nedsatte kildeskattesatser i overensstemmelse med direktiv 2003/49/EF eller direktiv 2011/96/EU.

Due diligence-kontrol af den registrerede ejers ret til lempelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at kræve, at den certificerede finansielle formidler, der på vegne af en registreret ejer anmoder om lempelse efter artikel 12 og 13, alt efter hvad der er relevant, indhenter en erklæring fra den registrerede ejer om, at vedkommende:
 - a) er den, der har ret til lempelse af kildeskatten med hensyn til udbyttet eller renterne i overensstemmelse med kildemedlemsstatens nationale lovgivning eller en dobbeltbeskatningsoverenskomst, hvor det er relevant, herunder retsgrundlaget og den gældende kildeskattesats, og
 - aa) er den retmæssige ejer, hvis kildemedlemsstaten kræver det, med hensyn til udbyttet eller renterne i overensstemmelse med kildemedlemsstatens nationale lovgivning eller en dobbeltbeskatningsoverenskomst, hvor det er relevant, og
 - b) er eller ikke er involveret i et finansielt arrangement knyttet til den underliggende offentligt handlede aktie, som ikke er blevet afviklet eller ikke er udløbet eller på anden måde afsluttet før ex-udbyttedatoen, og
 - c) forpligter sig til uden unødigt ophold at underrette den certificerede finansielle formidler om eventuelle ændringer i sine omstændigheder.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at kræve, at certificerede finansielle formidlere, der på vegne af en registreret ejer anmoder om lempelse efter artikel 12 og 13, alt efter hvad der er relevant, på grundlag af de oplysninger, som disse certificerede finansielle formidlere har adgang til, kontrollerer følgende:
- a) den registrerede ejers eTRC eller et bevis for skattemæssigt hjemsted i et tredjeland, der af kildemedlemsstaten anses for at være hensigtsmæssigt. Med henblik herpå kan en attest for skattemæssigt hjemsted med et indhold svarende til det, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2, og som opfylder de tekniske krav i bilag I, stk. 1, betragtes som et passende bevis for skattemæssigt hjemsted i et tredjeland af kildemedlemsstaten
 - aa) uanset litra a) i dette stykke, den dokumentation, som kildemedlemsstaten betragter som passende i tilfælde, hvor en registreret ejer er en enhed, for hvilken der ikke kan udstedes en eTRC, eller som ikke kan indhente et bevis for skattemæssigt hjemsted i et tredjeland, fordi enheden lades ude af betragtning i skattemæssig henseende, og dens indkomst (eller en del heraf) beskattes hos de personer, der har en interesse i den pågældende enhed, men den er berettiget til lempelsen af kildeskatten med hensyn til udbyttet eller renterne i overensstemmelse med kildemedlemsstatens nationale lovgivning eller en dobbeltbeskatningsoverenskomst, hvor det er relevant

- b) den registrerede ejers erklæring og skattemæssige hjemsted i forhold til de oplysninger, som den certificerede finansielle formidler har indhentet eller er forpligtet til at indhente, herunder, men ikke begrænset til, oplysninger, der er indsamlet til andre skattemæssige formål eller på grundlag af krav til bekæmpelse af hvidvask af penge, som den certificerede finansielle formidler er underlagt i henhold til direktiv (EU) 2015/849 eller tilsvarende oplysninger, der kræves i tredjelande
- c) den registrerede ejers ret til en bestemt nedsat kildeskattesats i henhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem kildemedlemsstaten og de jurisdiktioner, hvor den registrerede ejer er skattemæssigt hjemmehørende, eller specifik national lovgivning i kildemedlemsstaten
- d) ved en udbyttebetaling, muligheden for, at der foreligger et finansielt arrangement, der ikke er blevet afviklet eller ikke er udløbet eller på anden måde afsluttet på ex-dividendedagen
- e) ved en udbyttebetaling, at den underliggende aktie er erhvervet af den registrerede ejer i en transaktion, der er gennemført tidligere eller inden for fem dage før ex-udbyttedatoen.

- 2a. Medlemsstaterne kan tillade, at en certificeret finansiel formidler indhenter den erklæring, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, og på årsbasis foretager den kontrol, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, litra a)-c), medmindre den certificerede finansielle formidler ved eller har grund til at vide, at der er sket en ændring i omstændighederne, eller at erklæringen eller de oplysninger, der skal kontrolleres, er ukorrekte eller upålidelige.
3. [udgår]
4. I det tilfælde, der er omhandlet i artikel 5, stk. 4a, tillader medlemsstaterne den certificerede finansielle formidler at henholde sig til den dokumentation, der er indsamlet, og de oplysninger, der er kontrolleret af den finansielle formidler, som forvalter investeringskontoen for en registreret ejer i henhold til denne artikel, uden at dette berører det forhold, at disse forpligtelser fortsat påhviler den certificerede finansielle formidler.
5. Medlemsstaterne kræver, at certificerede finansielle formidlere, der anmoder om lempelse efter artikel 12 og 13, alt efter hvad der er relevant, opbevarer al dokumentation og giver adgang hertil i overensstemmelse med artikel 9, stk. 5.
6. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastlægger standardmodeller for elektroniske formularer til den erklæring, der er omhandlet i denne artikel, herunder sprogordninger. Sådanne modeller skal omfatte de oplysninger, der er fastsat i artikel 11, stk. 1, litra a), b) og c), og gøre det muligt for medlemsstaterne at anmode om specifikke supplerende oplysninger. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 18.

Ordning for skattelempelse ved kilden

1. Medlemsstaterne kan indføre en ordning, som giver certificerede finansielle formidlere, der forvalter en registreret ejers investeringskonto, beføjelse til at anmode om lempelse ved kilden på vegne af den registrerede ejer i overensstemmelse med artikel 10 ved fremsættelse af følgende oplysninger til kildeskatteagenten:
 - a) den registrerede ejers skattemæssige hjemsted eller oplysningerne i den dokumentation, der er omhandlet i artikel 11, stk. 2, litra aa), hvor det er relevant, og
 - b) den kildeskattesats, der anvendes på betalingen i henhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller specifik national lovgivning.

Ordning for hurtig tilbagebetaling

1. Medlemsstaterne kan indføre en ordning, som giver visse certificerede finansielle formidlere, der forvalter en registreret ejers investeringskonto, beføjelse til at anmode om hurtig tilbagebetaling af den overskydende kildeskat på vegne af den registrerede ejer i overensstemmelse med artikel 10, forudsat at oplysningerne i stk. 3 i nærværende artikel gives inden for to måneder efter måneden for datoen for betaling af udbyttet eller renterne.
2. Med forbehold af denne artikels stk. 3a behandler medlemsstaterne en anmodning om tilbagebetaling, der er indgivet i overensstemmelse med stk. 1, inden for 60 kalenderdage efter udløbet af perioden til at anmode om hurtig tilbagebetaling. Efter den 60. dag anvender medlemsstaterne morarenter på tilbagebetalingsbeløbet for hver dags forsinkelse, jf. artikel 14.
3. En certificeret finansiell formidler, der anmoder om hurtig tilbagebetaling, giver den relevante medlemsstat følgende oplysninger:
 - a1) oplysninger til identifikation af den registrerede ejer, jf. bilag II, afsnit B
 - a) oplysninger til identifikation af udbytte- eller rentebetalingen, jf. bilag II, afsnit D og G, alt efter hvad der er relevant
 - b) grundlaget for den gældende kildeskattesats og det samlede overskydende beløb, der skal tilbagebetales
 - c) den registrerede ejers skattemæssige hjemsted, herunder eTRC-kontrolkoden, hvis det er relevant, eller oplysningerne i den dokumentation, der er omhandlet i artikel 11, stk. 2, litra aa), hvor det er relevant
 - d) den registrerede ejers erklæring, jf. artikel 11.

- 3a. Medlemsstaterne kan afvise en anmodning om tilbagebetaling, der er indgivet i henhold til denne artikel, i følgende tilfælde:
- a) kravene i denne artikels stk. 1 eller 3 eller i artikel 10 eller 11 er ikke opfyldt
 - b) de oplysninger, der er nødvendige for at rekonstruere den relevante værdipapirbetalingskæde, og som er omhandlet i bilag II, er ikke stillet fuldstændigt og korrekt til rådighed ved udgangen af den periode, der er fastsat i denne artikels stk. 1
 - c) medlemsstaten indleder på grundlag af risikovurderingskriterier en eventuel kontrolprocedure eller skatterevision i henhold til sin nationale lovgivning med hensyn til anmodningen om tilbagebetaling. En sådan afvisning er dog ikke til hinder for, at der påføres morarenter i overensstemmelse med stk. 2, hvis tilbagebetalingen endelig indrømmes, og de omstændigheder, der er omhandlet i litra a) eller b), ikke foreligger.
- 3b. Afvisningen, der er omhandlet i denne artikels stk. 3a, litra a) og b), meddeles den anmodende certificerede finansielle formidler og er ikke til hinder for, at der anmodes om tilbagebetaling i henhold til den standardordning for tilbagebetaling, der er fastsat i den nationale lovgivning.
4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastlægger de elektroniske standardformularer, herunder sprogordninger, og kravene til de kommunikationskanaler, der anvendes til indberetning af anmodninger efter denne artikel. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 18.

Særlige bestemmelser for indirekte investeringer

1. Medlemsstaterne tillader en certificeret finansiel formidler, der forvalter investeringskontoen for en registreret ejer, der modtager udbytte- eller rentebetalinger, at anmode om lempelse efter artikel 12 og artikel 13, alt efter hvad der er relevant, på vegne af den pågældende registrerede ejer, hvis betingelserne i denne artikels stk. 1a-1d er opfyldt.
- 1a. Med henblik på denne artikels stk. 1 er den registrerede ejer
 - i) et institut for kollektiv investering, som besidder værdipapirer for investorer, der er berettiget til lempelse af kildeskatten med hensyn til udbytte eller renter i henhold til kildemedlemsstatens nationale lovgivning eller en dobbeltbeskatningsoverenskomst, alt efter hvad der er relevant, eller
 - ii) en udpeget juridisk person, der er omfattet af fondsbestemmelserne, vedtægterne eller prospektet for et institut for kollektiv investering, som besidder værdipapirerne på den investeringskonto, der giver anledning til udbyttet eller renter, og fører interne registre, der muliggør individuel allokering af disse værdipapirer til det pågældende institut for kollektiv investering eller til investorerne i det pågældende institut for kollektiv investering, alt efter hvad der er relevant, hvis instituttet for kollektiv investering eller investorerne i et institut for kollektiv investering har ret til fritagelse for overskydende kildeskat for dette udbytte eller disse renter i overensstemmelse med kildemedlemsstatens nationale lovgivning eller en dobbeltbeskatningsoverenskomst, hvis det er relevant.

- 1b. Med henblik på denne artikels stk. 1 indhenter den certificerede finansielle formidler, der anmoder om lempelse, en erklæring fra
- a) ethvert institut for kollektiv investering, der er berettiget til lempelsen, eller hver enkelt investor i det institut for kollektiv investering, der er berettiget til lempelsen, og hvis værdipapirer indehaves af den registrerede ejer, om følgende:
 - i) de har ret til lempelse af kildeskatten med hensyn til udbyttet eller renterne i overensstemmelse med kildemedlemsstatens nationale lovgivning eller en dobbeltbeskatningsoverenskomst, hvor det er relevant, herunder retsgrundlaget og den gældende kildeskattesats, og
 - ia) de er den retmæssige ejer, hvis kildemedlemsstaten kræver det, med hensyn til udbyttet eller renterne i overensstemmelse med kildemedlemsstatens nationale lovgivning eller en dobbeltbeskatningsoverenskomst, hvor det er relevant, og
 - ii) de har givet tilladelse til, at der anmodes om fritagelse på deres vegne i henhold til denne artikel, og
 - iii) hvis fritagelsen indrømmes, giver de afkald på deres ret til uafhængigt at anmode kildemedlemsstaten om fritagelse i henhold til dette direktiv eller i henhold til ordningerne i medlemsstaternes nationale lovgivning
 - b) en registrerede ejer, der er omhandlet i denne artikels stk. 1a, litra i), med angivelse af de gældende kildeskattesatser for det udbetalte udbytte eller de betalte renter

- c) den registrerede ejer, der er omhandlet i denne artikels stk. 1a, nr. ii), med angivelse af det institut for kollektiv investering, som indehaver de værdipapirer, der giver anledning til udbyttet eller renterne, i overensstemmelse med dets interne registre, og med angivelse af de gældende kildeskattesatser for det udbetalte udbytte eller de betalte renter
 - d) den registrerede ejer med de oplysninger, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, litra b) og c).
- 1c. Med henblik på stk. 1 giver den certificerede finansielle formidler, der anmoder om kildeskattefritagelse i henhold til artikel 12, kildeskatteagenten oplysningerne i stk. 1b, litra b), eller stk. 1b, litra c), alt efter hvad der er relevant, og oplysningerne om det skattemæssige hjemsted eller de oplysninger i den dokumentation, der er omhandlet i artikel 11, stk. 2, litra aa), fra instituttet for kollektiv investering eller investorerne i et institut for kollektiv investering, alt efter hvad der er relevant, i stedet for de oplysninger, der er omhandlet i artikel 12, og, når investorerne i et institut for kollektiv investering har ret til fritagelse, det udbyttebeløb eller de renter, der kan tildeles hver berettiget investor i henhold til artikel 13a, stk. 1a, litra i), eller artikel 13a, stk. 1a, litra ii), alt efter hvad der er relevant.
- 1d. Med henblik på stk. 1 giver den certificerede finansielle formidler, der anmoder om lempelse i henhold til artikel 13, kildemedlemsstaten de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1b, og oplysninger om det skattemæssige hjemsted for instituttet for kollektiv investering eller investorerne i et institut for kollektiv investering, herunder eTRC-kontrolkoden eller oplysningerne i dokumentationen i artikel 11, stk. 2, litra aa), alt efter hvad der er relevant, i stedet for oplysningerne i artikel 13, stk. 3, litra c) og d), og, når investorerne i et institut for kollektiv investering er berettiget til lempelsen, udbyttebeløbet eller de renter, der kan tildeles hver berettiget investor i et institut for kollektiv investering i henhold til artikel 13a, stk. 1a, litra i), eller artikel 13a, stk. 1a, litra ii), alt efter hvad der er relevant.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at kræve, at certificerede finansielle formidlere, der anmoder om lempelse efter denne artikel, på grundlag af de oplysninger, som disse certificerede finansielle formidlere har adgang til, kontrollerer følgende:
 - a) den dokumentation, der er omhandlet i artikel 11, stk. 2, litra a) eller aa), for hvert institut for kollektiv investering eller hver investor i et institut for kollektiv investering, alt efter hvad der er relevant, der er berettiget til lempelsen
 - b) den ret, som instituttet for kollektiv investering eller i givet fald investorerne i et institut for kollektiv investering har til en bestemt fritagelse eller nedsat kildeskattesats i henhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem kildemedlemsstaten og den jurisdiktion, hvor kildemedlemsstaten er skattemæssigt hjemmehørende, eller specifik national lovgivning i kildemedlemsstaten
 - c) ved en udbyttebetaling, muligheden for, at der foreligger et finansielt arrangement, der ikke er blevet afviklet eller ikke er udløbet eller på anden måde afsluttet inden ex-dividendedagen.
3. [udgår]
4. [udgår]
5. Bestemmelserne i artikel 11, stk. 1, 2 og 2a, finder ikke anvendelse, når der anmodes om fritagelse i henhold til nærværende artikel.
6. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastlægger de elektroniske standardformularer, herunder sprogordninger, og kravene til de kommunikationskanaler, der anvendes til indberetning af anmodninger efter stk. 1d. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 18.

Artikel 14

Morarenter

I henhold til artikel 13, stk. 2, skal medlemsstaterne, når den nationale lovgivning indeholder sådanne bestemmelser, anvende renter til en sats svarende til den rente eller det tilsvarende gebyr, medlemsstaten pålægger registrerede ejere ved for sen betaling af kildeskat i forbindelse med beskatning af udbytte eller renter, alt efter hvad der er relevant.

Artikel 15

Standardordning for tilbagebetaling

1. Medlemsstaterne sikrer, at der findes en standardordning for tilbagebetaling, som finder anvendelse, når anmodninger om fritagelse inden for direktivets anvendelsesområde er udelukket fra ordningerne i artikel 12 og artikel 13, alt efter hvad der er relevant.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at kræve, at såfremt artikel 12 og 13 i givet fald ikke finder anvendelse på udbytte, fordi betingelserne i dette direktiv ikke opfyldes, skal de personer, der er berettiget til tilbagebetaling, eller disses bemyndigede repræsentant, som anmoder om tilbagebetaling af overskydende kildeskat indeholdt af sådant udbytte, som minimum give de oplysninger, der kræves efter bilag II, afsnit E, medmindre disse oplysninger allerede er blevet givet i overensstemmelse med betingelserne i artikel 9.

Artikel 16

Erstatningsansvar

1. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger i deres nationale lovgivning til at sikre, at en certificeret finansiel formidler, der helt eller delvist undlader at opfylde sine forpligtelser efter artikel 9, 10, 11, 12, 13 og 13a, kan holdes ansvarlig for hele eller en del af den tabte kildeskat.
2. [udgår]

KAPITEL IV

SANKTIONER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 17

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de gennemføres. De pågældende sanktioner skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Artikel 17a

Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndigheds offentliggørelser

1. Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed offentliggør hvert år og inden for 120 arbejdsdage efter begyndelsen af hvert år, senest fra 2026, hver medlemsstats markedskapitalisering og markedskapitaliseringsgrad for mindst det foregående år. Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for metoden til beregning af markedskapitalisering og markedskapitaliseringsgrad som defineret i henholdsvis artikel 3, stk. 22b og 22c. Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest ni måneder efter direktivets ikrafttræden.
2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i stk. 1 omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 18

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁶.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 19

Evaluering

1. Kommissionen evaluerer senest den 31. december 2032 indvirkningen på opfyldelsen af direktivets mål vedrørende rapporteringsmekanismerne i artikel 9 og de tilfælde, hvor medlemsstater, der opfylder betingelserne i artikel 2, stk. 4, ikke anvender kapitel III. Kommissionen vil inden for samme tidsramme forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet.
- 1a. Kommissionen undersøger og evaluerer senest den 31. december 2034 og derefter hvert femte år dette direktivs funktion, herunder eventuelt behov for ændring af specifikke bestemmelser, og forelægger en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet.
2. Medlemsstaterne meddeler i overensstemmelse med stk. 3 Kommissionen relevante årlige statistiske oplysninger til evalueringen af direktivet med henblik på at forbedre procedurerne for lempelse af kildeskat og nedbringe tilfældene af dobbeltbeskatning samt bekæmpe skattemisbrug.

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

3. Kommissionen fastlægger efter proceduren i artikel 18, stk. 2, en liste over statistiske data, som medlemsstaterne skal fremsende med henblik på evaluering af dette direktiv, samt formatet og betingelserne for meddelelsen af disse oplysninger.
4. Oplysninger, der videregives til Kommissionen i medfør af dette direktiv, behandles fortroligt af Kommissionen i overensstemmelse med de bestemmelser, der gælder for Unionens institutioner.
5. Oplysninger, der videregives til Kommissionen af en medlemsstat i medfør af stk. 2, og enhver rapport eller ethvert dokument, som Kommissionen udarbejder under anvendelse af sådanne oplysninger, kan videresendes til andre medlemsstater. De videresendte oplysninger er omfattet af tavshedspligt og nyder samme beskyttelse som den, der gælder for tilsvarende oplysninger i henhold til national ret i den medlemsstat, der modtager dem.

Artikel 20

Beskyttelse af personoplysninger

1. Med henblik på den korrekte anvendelse af dette direktiv begrænser medlemsstaterne rækkevidden af de forpligtelser og rettigheder, der er omhandlet i artikel 13-19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679⁷, i det omfang det er nødvendigt for at beskytte de interesser, der er omhandlet i artikel 23, stk. 1, litra e), i nævnte forordning, for så vidt sådanne forpligtelser eller udøvelsen af sådanne rettigheder kan bringe beskyttelsen af disse interesser i fare.
2. Ved behandlingen af personoplysninger betragtes certificerede finansielle formidlere og medlemsstaternes kompetente myndigheder som dataansvarlige, jf. artikel 4, stk. 7, i forordning (EU) 2016/679, for så vidt angår deres respektive aktiviteter i henhold til dette direktiv.
3. Oplysninger, herunder personoplysninger, der behandles i henhold til dette direktiv, opbevares ikke længere, end det er nødvendigt for at opfylde direktivets formål, og under alle omstændigheder i overensstemmelse med hver enkelte dataansvarliges nationale regler om forældelsesfrister.

Artikel 21

Underretning

En medlemsstat, der opretter og fører et nationalt register i henhold til artikel 5, underretter Kommissionen om eventuelle efterfølgende ændringer af reglerne for et sådant register. Kommissionen offentliggør disse oplysninger i *Den Europæiske Unions Tidende* og ajourfører dem, hvis det er nødvendigt.

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. december 2028 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender disse bestemmelser fra den 1. januar 2030.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.
3. Medlemsstater, der opfylder betingelserne i artikel 2, stk. 4, på tidspunktet for gennemførelsen af direktivet, og som ikke vælger at anvende kapitel III, giver senest den 31. december 2028 Kommissionen meddelelse herom. De underretter straks Kommissionen om eventuelle senere ændringer af deres nationale ordning for lempelse ved kilden vedrørende betingelserne i artikel 3, stk. 22a.

Disse medlemsstater vedtager og offentliggør de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme kapitel III i dette direktiv, jf. artikel 2, stk. 4, eller inden for fem år efter Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndigheds fjerde offentliggørelse i træk af dataene, jf. artikel 2, stk. 5, hvoraf det fremgår, at de når eller overstiger tærsklen for markedskapitaliseringsgrad som fastsat i artikel 2.

Artikel 23

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 24

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG I

DIGITAL ATTEST FOR SKATTEMÆSSIGT HJEMSTED, JF. ARTIKEL 4

Tekniske krav

1. Den digitale attest for skattemæssigt hjemsted
 - udstedes med et elektronisk segl i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014⁸
 - udstedes i et format, der både kan læses af mennesker og maskiner, i form af PDF-dokumenter eller andre lignende formater, som kan anvendes af automatiserede systemer
 - skal kunne udskrives
 - indeholder et åbent tekstfelt til angivelse af oplysningerne i henhold til artikel 4, litra g).
2. Hvis de retlige og tekniske krav i Unionen er opfyldt, kan medlemsstaterne indføre en kontrolproces baseret på den europæiske digitale ID-tegnebog⁹.

Et udvalg bistår Kommissionen i gennemførelsen af eTRC'en i medlemsstaterne. Udvalget vil desuden kunne yde teknisk bistand vedrørende eventuelle ændringer af det tekniske grundlag for eTRC'en eller nye tekniske udviklinger.

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 73).

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1183 af 11. april 2024 om ændring af forordning (EU) nr. 910/2014 for så vidt angår fastlæggelse af den europæiske ramme for digital identitet.

BILAG II

INDBERETNING, JF. ARTIKEL 9 OG 15

Certificerede finansielle formidlere forelægger følgende oplysninger i det relevante xml-format:

Type af oplysninger	Specifikationer
A. Oplysninger om den person, der giver oplysningerne	
Navn på den certificerede finansielle formidler eller, hvis det er relevant, kildeskatteagenten	
EUID, LEI eller alternativ identifikator	
Officiel adresse	
Andre relevante oplysninger	Skatteregistreringsnummer tildelt af kildemedlemsstaten, hvis et sådant findes, og det skatteregistreringsnummer, der er tildelt af den jurisdiktion, hvor den har skattemæssigt hjemsted. Jurisdiktion(er), der udsteder skatteregistreringsnummer E-mail og telefonnummer
Angivelse af, om oplysningerne gives i henhold til artikel 9, stk. 1a	Identifikation af den finansielle formidler, der ikke er en certificeret finansiell formidler (navn og EUID, LEI-identifikator eller alternativ)

B. Oplysninger vedrørende modtageren af udbytte- eller rentebetalingen	
Identifikation af den finansielle formidler eller den endelige investor, der modtager udbytte- eller rentebetalingen Når indberetningsmuligheden i artikel 9, stk. 1c, finder anvendelse: Kildeskatteagenten eller den udpegede certificerede finansielle formidler skal indberette oplysningerne om den endelige investor, der modtager udbytte- eller rentebetalingen	
Fysisk person	Navn, TIN (skatteregistreringsnummer tildelt af kildemedlemsstaten, hvis et sådant findes, og skatteregistreringsnummer tildelt af den jurisdiktion, hvor vedkommende er skattemæssigt hjemmehørende), TIN-udstedende jurisdiktion(er), fødselsdato, adresse
Enhed	Navn, TIN (skatteregistreringsnummer tildelt af kildemedlemsstaten, hvis et sådant findes, og det skatteregistreringsnummer tildelt af den jurisdiktion, hvor den er skattemæssigt hjemmehørende), TIN-udstedende jurisdiktion(er), adresse, LEI, hvis det er relevant, EUID, hvis det er relevant. I mangel af et identifikationsnummer, retlig form og stiftelsesdato.

Oplysninger om skattemæssigt hjemsted (udfyldes, når personen i afsnit A er den registrerede ejers certificerede finansielle formidler)	ETRC-kontrolkode eller oplysningerne i artikel 11, stk. 2, litra aa), hvis det er relevant
	Navn på det skattemæssige hjemsted
Investeringskontonummer	Nummer på den konto, som den finansielle formidler/investor, der modtager betalingen, opbevarer værdipapirerne på

Kontotype	Kontotype i henhold til artikel 38 i forordning (EU) nr. 909/2014 og andre konti: A – Egne konti (føres af en deltager i CSD i det oprindelige værdipapirregister) B – Generel tredjepartskonto (føres af en deltager i værdipapircentralen i det oprindelige værdipapirregister for kunders regning) C – En individuel tredjepartskonto (føres af en deltager i CSD i det oprindelige værdipapirregister på vegne af en kunde) D – Detailregisterkonto for en tredjeparts generelle konto (en kundes værdipapirer opført på en generel tredjepartskonto, der føres af en deltager i værdipapircentralen i det oprindelige værdipapirregister) E – Tredjeparts globale konto, bortset fra B F – Individuel konto tilhørende en værdipapirindehaver, bortset fra D eller C G – Andre kontotyper
-----------	--

C. Oplysninger vedrørende den person, der foretager udbytte- eller rentebetalingen	
Identifikation af den finansielle formidler, som den indberettende person modtager udbytte- eller rentebetalingen fra Når indberetningsmuligheden i artikel 9, stk. 1c, finder anvendelse: Afsnit C indeholder oplysninger om hver certificeret finansiell formidler, der er en del af værdipapirbetalingskæde. Disse oplysninger vedrører de finansielle formidlers sekventielle betalingskæde	
Juridisk person	Navn, LEI, TIN (skatteregistreringsnummer tildelt af kildemedlemsstaten, hvis et sådant findes, og skatteregistreringsnummeret tildelt af den jurisdiktion, hvor den er skattemæssigt hjemmehørende), TIN-udstedende jurisdiktion(er), adresse og EUID, hvis det er relevant
Investeringskontonummer	Nummer på den konto, som den finansielle formidler, der sendte udbetalingen, opbevarede værdipapirerne på

Kontotype	Kontotype i henhold til artikel 38 i forordning (EU) nr. 909/2014 og andre konti: A – Egne konti (føres af en deltager i CSD i det oprindelige værdipapirregister) B – Generel tredjepartskonto (føres af en deltager i værdipapircentralen i det oprindelige værdipapirregister for kunders regning) C – En individuel tredjepartskonto (føres af en deltager i CSD i det oprindelige værdipapirregister på vegne af en kunde) D – Detailregisterkonto for en tredjeparts generelle konto (en kundes værdipapirer opført på en generel tredjepartskonto, der føres af en deltager i værdipapircentralen i det oprindelige værdipapirregister) E – Tredjeparts globale konto, bortset fra B F – Individuel konto tilhørende en værdipapirindehaver, bortset fra D eller C G – Andre kontotyper
-----------	--

D. Oplysninger vedrørende udbytte- eller rentebetalingen	
Udsteder	Navn, skattnummer eller, i mangel heraf, LEI eller EUID, officiel adresse
Værdipapircentral	Identifikation af den værdipapircentral, der fører det oprindelige register over værdipapirerne
ISIN-nummer	Identifikation af sikkerhedsstillelsen
Værdipapirtype	Type aktie, underliggende aktiv for et depotbevis, obligation
Antal værdipapirer, der giver ret til at modtage betalingen	Antal afregnede værdipapirer
	Antal værdipapirer, der endnu ikke er afviklet
Betalingstype	Kontanter Aktier (angivelse af, om de stammer fra emissionsudbytte og ISIN-nummeret)
COAF (officiel identifikator for selskabsretlige begivenheder) eller, hvis den ikke er tilgængelig, detaljerede oplysninger om distributionen	Identifikation af begivenheden (udbytte-/rentebetaling)
Relevante datoer	Ex-udbyttedato, registreringsdato, betalingsdato
Størrelse på det udbytte eller den rentebetaling, der modtages/skal modtages, samt valuta	Bruttobeløb, nettobeløb

Oplysninger om kildeskat	Kildeskattesats, der anvendes eller skal anvendes, tilbageholdte beløb, størrelse og sats for et tillæg, hvis det er relevant
	Retsgrundlaget for den gældende kildeskattesats (<i>udfyldes, når personen i afsnit A er den registrerede ejers certificerede finansielle formidler</i>)
Kontantkontoens IBAN	Kontoens IBAN, hvortil betalingen er overført

E. Oplysninger om anvendelse af foranstaltninger til bekæmpelse af misbrug, som skal opfyldes af den certificerede finansielle formidler, der anmoder om lempelse	
Oplysninger om de underliggende offentligt handlede aktiers ihændehaberperiode	To felter: 1) til underliggende aktier, der er erhvervet fem eller flere dage før ex-udbyttedatoen – antal aktier 2) til underliggende aktier, der er erhvervet inden for fem dage før ex-udbyttedatoen – antal aktier ("First In First Out" (FIFO-princippet) anvendes ved almindelige handelspositioner)
Oplysninger om finansielle arrangementer	Oplysninger om eventuelle finansielle arrangementer, de underliggende offentligt handlede aktier indgår i, som ikke er blevet afviklet, ikke er udløbet eller på anden måde er afsluttet på ex-udbyttedatoen
	For underliggende aktier knyttet til en finansiell ordning – antal aktier
	For underliggende aktier, der ikke er knyttet til en finansiell ordning – antal aktier

F. Oplysninger om transaktioner, som kildemedlemsstaten kan anmode om i henhold til artikel 9, stk. 1a	
Oplysninger om transaktionerne i de underliggende værdipapirer fra et år før registreringsdatoen til og med 45 dage efter registreringsdatoen	Handelsdag
	Kontraktlige eller aftalte afviklingsdatoer
	Faktiske afviklingsdatoer
	Det respektive antal værdipapirer, der er genstand for handelen
	Transaktionstype: køb, salg, lån, overførsel, andet

G. Oplysninger om depotbeviser, som kildemedlemsstaten kan anmode om i henhold til artikel 9, stk. 1a	
Når der er tale om en udbyttebetaling hidrørende fra et depotbevis	Navnet, det internationale identifikationsnummer for værdipapirer (f.eks. ISIN) på depotbeviserne og de underliggende aktier
	Navnet på den bank, hvor de ordinære aktier er deponeret
	Forholdet mellem depotbeviser og ordinære aktier
	Antallet af depotbeviser, som indehaves af den registrerede ejer, og som giver ret til at modtage udbyttebetalingen
	Betalingsdatoen for udbytte fra et depotbevis
	Det samlede antal udstedte depotbeviser på registreringsdatoen
	Det samlede antal underliggende aktier for alle udstedte depotbeviser på registreringsdatoen